

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120206912
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4120206912.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcov: 1. Bc. Andrea D., nar. XX.X.XXXX, bytom F. 408/18, 949 01 Nitra - Klokočina, 2. J. D., nar. 10.10.1973, bytom F. 408/18, 949 01 Nitra - Klokočina, žalobcovia v 1. a 2. rade zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., IČO: 47 256 371, so sídlom Hollého 20, 920 01 Hlohovec, proti žalovaným: 1. D. Group, s.r.o., IČO: 50 XXX 623, so sídlom Janka Kráľa 1068/114, 949 01 Nitra, zastúpený: JUDr. Ivan Kochanský, advokát, IČO: 51 904 195, so sídlom Farská 33, 949 01 Nitra, 2. A. poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, zastúpená: JUDr. Danuše Tichá s.r.o., IČO: 52 058 310, so sídlom Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 10 000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu 10 000 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

IV. Žalobcom v 1. a 2. rade súd nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 17.6.2020 domáhali, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu vo výške 175 000 eur a žalobcovi v 2. rade sumu vo výške 175 000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá im mala vzniknúť v dôsledku smrti ich syna Q. D.. Súčasne sa domáhali priznania nároku na náhradu trov konania.

2. Uviedli, že dňa 22.6.2017 na ulici Dobšinského pri rodinnom dome č. 7 v meste Nitra v smere na Zobor došlo k dopravnej nehode tak, že vodič osobného motorového vozidla Mercedes - Benz Mgr. P. X., nar. X.X.XXXX, bytom Mostná XX, 949 01 Nitra narazil do bicykla zn. Specialized, ktoré viedol maloletý syn žalobcov Q. D., nar. 18.4.XXXX, ktorý na následky dopravnej nehody dňa XX.X.XXXX zomrel. Vlastníkom predmetného motorového vozidla Mercedes - Benz bol žalovaný v 1. rade a toto vozidlo bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného v 2. rade. Na vodiča predmetného vozidla bola podaná obžaloba. Žalovaný v 1. rade je prevádzkovateľom a vlastníkom vozidla, žalovaný v 2. rade je poisťovňou, v ktorej bolo vozidlo v čase dopravnej nehody poistené. Žalobcovia v žalobe uviedli,

že žaloba bola podaná aj voči vlastníkovi motorového vozidla ako žalovanému v 1. rade, pretože iba žalobcovia nahlásili žalovanému v 2. rade vznik poistnej udalosti, vodič vozidla P. X. si túto povinnosť nesplnil. Žalobcovia v žalobe poukázali na skutočnosť, že smrťou ich syna Q.a D.a došlo k zásahu do ich osobnostných práv. Žalobkyni v 1. rade vznikla nenahraditeľná strata v jej osobnom živote, stratila zmysel jej života, v jej rodinnom živote došlo až k rozvratu vzťahov a z tohto dôvodu k rozvodu manželstva. Zo žalobkyne v 1. rade ako z osoby veselej sa stala osoba absolútne frustrovaná a uzavretá, ktorá sa stráni spoločnosti. Jej maloletý syn bol hlavným tmelom rodiny, talentovaným, skromným a poslušným dieťaťom, ktorý mal vynikajúce výsledky v škole ako aj v mimoškolských aktivitách. Bez neho je život žalobkyne v 1. rade prázdny, vyplnený len prácou, ktorá však pre ňu stratila akýkoľvek zmysel. Žalobca v 2. rade sa cíti vyhorieť, nevie nájsť zmysel života a už len prežíva. Jeho maloletý syn Q. bol stelesnením všetkých jeho priání, pretože vždy túžil po chlapcovi, ktorý by hral hokej. Žalobca v 2. rade po Q.ovej smrti upadol do depresie, nezáujmu o okolie, čo vyvrcholilo manželskou krízou a rozvodom manželstva. Smrť Q.a D.a zasiahla aj do života jeho brata Simona D.a, nar. 10.6.1977, ktorý sa v podanej žalobe tiež domáhal zaplata nájhrady nemajetkovej ujmy ako žalobca v 3. rade. V žalobe poukázal na veľkú a nenahraditeľnú stratu, ktorú aj on utrpel. Došlo k rozvratu jeho vzťahov s rodičmi. Starší syn Q. bol zodpovedný, pracovitý, usilovný, poslušný, nápomocný a rozvážny. Mal s mladším bratom veľmi dobrý súrodenecký vzťah, vedel sa o mladšieho súrodenca postarať, zahrať, venovať sa mu, podporovať ho v športovej činnosti. Po tragickej smrti jeho brata sa život úplne a nečakane zmenil, upadol do problémov ako spoločenských, tak aj pracovných, stratil kamarátov, stal postupne veľmi uzavretým. Q. D. podaním doručeným súdu dňa 11.8.2020 vzal žalobu v celom rozsahu späť. Uznesením č. k. 19C/58/2020-71 zo dňa 2.9.2020 súd konanie o žalobe žalobcu v 3. rade zastavil.

3. Žalovaný v 2. rade žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania. Žalobu považuje za podanú neoprávnenou osobou s poukazom na skutočnosť, že právny zástupca žalobcov je bývalý (dlhodobý) právny zástupca žalovaného v 2. rade a mal zákonnú povinnosť odmietnuť poskytnutie právnych služieb žalobcom smerujúcim proti svojmu bývalému klientovi. Žalovaný v 2. rade považuje nárok za premlčaný poukazujúc na ustanovenie § 100 ods. 1 a 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia boli o dopravnej nehode, jej okolnostiach, príčinách a jej následkoch informovaní bezprostredne, a teda dňa 22.6.2017. Žalobu však podali po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Žalovaný v 2. rade poukázal na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, pretože nebolo preukázané, že vinníkom dopravnej nehody bol poistený žalovaného v 2. rade. Zo Záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade s neb. Q.om D.om prechádzali cez cestu, kde nie je povolené prechádzať. Rovnaká skutočnosť vyplýva aj zo správy o nehode a relácie DP PZ. Nie je zistené, či títo cyklisti bicykle tlačili alebo na bicykloch v čase, keď nastala dopravná nehoda, jazdili. Žalovaný v 2. rade poukázal na uplatnenie nároku žalobcov v 1. a 2. rade v trestnom konaní v sume 500 000 eur voči vodičovi vozidla. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade je v postavení poisteného vodiča i vlastníka vozidla. Zo žaloby nie je zrejmé, či ňou žalobcovia žiadajú voči vlastníkovi vozidla okrem sumy 500 000 eur aj sumu 175 000 eur každý z nich. Nie je pravda, že žalovaný v 1. rade neoznámil škodovú udalosť žalovanému v 2. rade. Naopak, žalovaný v 1. rade toto oznámil už dňa 26.6.2017. Okolnosti zavinenia dopravnej nehody sú podľa žalovaného v 2. rade sporné. Žalobou nie je nespochybniteľne preukázané, že by vinníkom dopravnej nehody bol vodič vozidla poisteného u žalovaného v 2. rade, že by jedine a výlučne vodič vozidla poisteného u žalovaného v 2. rade porušil zákonnú povinnosť a že by tým v príčinnej súvislosti mala vzniknúť v celom rozsahu škoda tvrdená žalobcami. Nie je tiež preukázané, že neb. Q. D. zomrel dňa XX.X.XXXX na následky dopravnej nehody. Za nepreukázané považuje žalovaný v 2. rade aj tvrdenia žalobcov, že by žalobca v 2. rade mal trpieť depresiou, či sa jedná o klinický stav, či je liečený, a potom odkedy a ako, či tomu nepredchádzal skorší stav žalobcu v 2. rade a rovnako ani tvrdenia, že strata syna vyvolala úplnú apatiu žalobcu v 2. rade. Pokiaľ ide o duševný stav Q.a D.a, nie je zrejmé, či tento aj nastúpil na odporúčanú liečbu, a potom kedy alebo či nie, a potom prečo, a odkedy mal navštevovať klinického psychológa či psychiatra, a napokon odkedy konkrétne mal mať problémy/potreby k takýmto návštevám. Nie je preto preukázaná nielen danosť tohto tvrdenia ale ani príčinná či časová súvislosť zhoršenia psychického stavu Q.a D.a s predmetnou dopravnou nehodou. K žalobe je síce pripojený rozsudok konajúceho súdu o rozvode manželstva žalobcov, avšak z toho okolnosti, príčiny rozvratu manželstva a dôvody rozvodu manželstva žalobcov nijak nevyplývajú. Žalovaný v 2. rade poukazuje na zásadu koncentrácie. Žalovaný v 2. rade spochybňuje aj tú skutočnosť, či nároky pozostalých po obetiach dopravných nehôd na nemajetkovú ujmu podľa ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka spadajú pod krytie z povinného zmluvného poistenia motorového vozidla. Nároky žalobcov čo do uplatnenej výšky sú neprimerané aj s poukazom na rozhodnutia súdov v iných veciach, v ktorých súdy žalobcom ako pozostalým priznali nároky na náhradu nemajetkovej ujmy v podstatne nižšej sume.

Výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu (v danom prípade analogicky na poisťovateľa škodcu) likvidačne. Za dôležité považuje žalovaný v 2. rade prihladiť na spoluzavinenie usmrtenej osoby a napokon aj samotnej žalobkyne v 1. rade.

4. Žalovaný v 1. rade sa vo vyjadrení k žalobe rovnako ako žalovaný v 2. rade dožadoval zamietnutia žaloby a priznania nároku na náhradu trov konania. Za nesporné považoval, že vozidlo Mercedes Benz, ktoré malo účasť na dopravnej nehode bolo v čase nehody vo vlastníctve žalovaného v 1. rade a bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného v 2. rade. Namietal, že žalobcovia vôbec neuviedli, na základe akých skutočností považujú svoj nárok voči žalovanej v 2. rade za opodstatnený. Žalobcovia neuviedli žiadne dôvody, na základe ktorých považujú vodiča za zodpovedného za vzniknutú majetkovú ujmu žalobcom. Za podstatné považuje preukázať, v akom rozsahu sa vodič a tiež sám poškodený podieľali na vzniku dopravnej nehody. Žalovaný v 1. rade poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. 666/2016 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/1/2016, ktoré pod pojem škoda priraduje aj nemajetkovú ujmu. Pokiaľ je nárok dôvodný vo vzťahu k žalovanej v 1. rade, nárok je dôvodný aj vo vzťahu k žalovanej v 2. rade. Čo sa týka samotnej ujmy, ktorá mala žalobcom vzniknúť, považuje žalovaný v 2. rade nárok za nepreukázaný. Žalobcovia uvádzajú len všeobecne, že im majetková ujma vznikla. Uplatnenú sumu považuje žalovaný v 1. rade za premrštenú a neprimerane vysokú. Žalobcovia vôbec neodôvodnili, prečo požadovanú sumu považujú za primeranú.

5. Právny zástupca žalobcov v písomnom vyjadrení k námietke o podaní žaloby neoprávnenou osobou uviedol, že žiadne ustanovenia platných právnych predpisov neporušil. Mandátnu zmluvu so žalovaným v 2. rade mal uzavretú pre obdobie od 4.2.2008 do 27.10.2010. Zmluvu o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 26.8.2010 právny zástupca žalobcov ukončil výpoveďou z 27.10.2010. Zastupovanie žalovaného v 2. rade právnym zástupcom žalobcov sa týkalo konania pred Okresným súdom Malacky a ďalej výlučne exekučných konaní. Nemôže dochádzať k nevyváženej situácii, že advokát naveky nebude môcť zastupovať voči bývalému klientovi - poisťovní, v danom prípade uplynula primeraná časová hranica takmer 10 rokov a zastupovanie absolútne nesúvisí s poskytovaním právnych služieb aké právny zástupca žalobcov poskytoval svojmu bývalému klientovi. V tejto súvislosti právny zástupca žalobcov poukazuje na rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu SAK, kde je upravené, že konanie advokáta, ktorý prevezme zastupovanie klienta vo veci proti bývalému klientovi, ktorá nesúvisí s vecou, v ktorej v minulosti zastupoval bývalého klienta, nie je disciplinárnym previnením za predpokladu, že v súvislosti so zastupovaním bývalého klienta od neho neprevzal žiadne listiny a nedozvedel sa také informácie, ktoré by mohli ovplyvniť jeho činnosť advokáta pri poskytovaní právnych služieb novému klientovi, resp. neoprávnené zvýhodniť nového klienta v spore proti bývalému klientovi. Postup advokáta, ktorý prevezme zastupovanie proti bývalému klientovi, nie je disciplinárnym previnením advokáta za predpokladu, že advokát nedisponuje žiadnou informáciou o bývalom klientovi, ktorá je takej povahy, že by mohla viesť k neoprávnenému zvýhodneniu inej osoby a ktorá mu bola poskytnutá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb bývalému klientovi a nie je dostupná advokátovi z iných zdrojov. Samotná skutočnosť, že advokát poskytoval v minulosti právne služby bývalému klientovi ešte sama o sebe nezakladá jeho povinnosť odmietnuť zastupovanie iných osôb, hoci aj členov štatutárneho orgánu bývalého klienta, proti tomuto bývalému klientovi. V tomto spore právny zástupca žalobcov nedisponuje nijakými informáciami od žalovaného v 2. rade, preto neprichádza do úvahy, že by mal nejakým spôsobom žalobcov na úkor žalovaného v 2. rade zvýhodniť. K námietke žalovaného v 2. rade ohľadne premlčania právny zástupca žalobcov poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/375/2015 a sp. zn. 2cdo/235/2016 zo dňa 27.6.2019 a tiež na ustanovenia § 101 a 104 Občianskeho zákonníka. V danom prípade si poškodení uplatnili svoje právo na plnenia z poistenia zodpovednosti, pričom v takomto prípade začína premlčacia doba plynúť rok po poisťnej udalosti.

6. Žalovaný v 2. rade v ďalšom písomnom vyjadrení uviedol, že tvrdenia právneho zástupcu žalobcov, v ktorých sa vyjadril na margo existencie konfliktu záujmov sú účelové a len potvrdzujú vágny prístup právneho zástupcu žalobcov ku krehkej skutočnosti, akou je dôvera medzi advokátom a klientom. Nie je možné bagatelizovať uplynutý čas medzi dlhodobým a súvislým poskytovaním právnych služieb najprv žalovanému v 2. rade a potom žalobcom. Žalovaný v 2. rade poukazuje na rozhodnutie odvolacieho disciplinárneho senátu SAK sp. zn. III. ODS-3/2019:3420/2017, v ktorom je uvedené, že: „Časové hľadisko je pre posúdenie existencie konfliktu záujmov medzi bývalým klientom advokáta a novým záujemcom o právne služby v zmysle ust. § 21 písm. a) irelevantné. Existenciu konfliktu záujmov nerelativizuje plynutie času.“ Advokát má v zmysle ust. § 21 písm. a) a d) Zákona o advokácii povinnosť odmietnuť zastúpenie už v prípade podozrenia, že pri prevzatí zastúpenia by mohlo dôjsť ku konfliktu

záujmov. Podľa ust. § 21 písm. d) Zákona o advokácii postačuje už hrozba neoprávneného zvýhodnenia prostredníctvom poskytnutej informácie. Vzhľadom na vopred nepredvídateľný vývoj situácie, kedy zdanlivo bezvýznamné a nepoužiteľné informácie môžu nadobudnúť charakter informácie, ktorá môže nového klienta voči bývalému klientovi zvýhodniť, by mal advokát vždy zvážiť prevzatie právneho zastúpenia nového klienta. Žalovaný v 2. rade poukázal na obsah pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 15Pc/8/2018 o rozvode manželstva žalobcov, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade v návrhu na rozvod odôvodnila rozvrat manželstva požívaním alkoholu žalobcom v 2. rade a jeho malej snahe venovať sa deťom. Dôvodom rozvodu manželstva nebola smrť syna žalobcov pri dopravnej nehode a tvrdenia, že práve smrť syna žalobcov mala byť dôvodom rozvodu, sú preto účelové. Žalovaný v 2. rade naďalej poukazoval na skutočnosť, že nebolo preukázané, že vinníkom dopravnej nehody bol poistený u žalovaného v 2. rade, vodič motorového vozidla nebol v trestnom konaní uznaný vinným. Bolo preukázané, že Q. utrpel zranenia ako jazdci na bicykli, nie ako chodec tlačiaci bicykel, tento navyše nemal ochrannú prilbu, pričom podstatnou príčinou jeho smrti boli práve poranenia hlavy. Zo znaleckého posudku č. 24/2017 MUDr. Renddekovej a č. 23/2017 MUDr. Kóšu ďalej vyplynulo, že neb. Q. nezomrel pri dopravnej nehode. Na túto skutočnosť žalovaný v 2. rade poukazuje vzhľadom na fakt, že žalobcovia sa odvolávajú na súdnu prax, ktorá posudzovala prípady pozostalých po obetiach dopravných nehôd. Znalecký posudok Ing. Ľubomíra Huja, PhD. č. považujú žalobcovia za nesprávny a nepresný, odvolávajú sa na znalecký posudok č. 20/2020 vypracovaný subjektom Expert Group, k.s. Práve z predmetného posudku vyplýva, že kolíziu situáciu vyvolala žalobkyňa v 1. rade a neb. Q. D. tým, že nedali prednosť vozidlu, keď zároveň mohli toto vozidlo pred vstupom na vozovku spozorovať a cez cestu prechádzali na mieste, kde to nie je povolené. Súd je povinný prihliadnuť na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, a to vrátane spoluviny nebohého (napr. nedanie prednosti v jazde, absentujúca prilba, prechádzanie cez cestu mimo priechodu pre chodcov, neprípútanie bezpečnostným pásom, prítomnosť alkoholu v krvi, vedomosť spolujazdca o alkohole v krvi vodiča, neoprávnenosť vodiča viesť motorové vozidlo, technická nespôsobilosť dopravného prostriedku a pod.). Žalovaný v 2. rade opakovane poukázal na skutočnosť, že primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu nesmie byť nástrojom na neprípustné obohacovanie a v tejto súvislosti uviedol aj ďalšie súdne rozhodnutia vo veciach náhrad nemajetkovej ujmy, v ktorých boli priznané podstatne nižšie sumy odškodnenia.

7. Súd spor prejednal na pojednávaniach, kde sa oboznámil s prednesmi právneho zástupcu žalobcov a právneho zástupcu žalovaného v 1. rade, vykonal dokazovanie výsluchom žalobcov v 1. a 2. rade, svedkov Q. a D. a, Ing. Tatiany K., Ing. Andrei B., Mgr. Kataríny L., Ing. Petra E., znalcov Ing. Rastislava P., PhD. a Ing. Ľubomíra O., PhD. a oboznámil sa listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu a pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/13/2020 a sp. zn. 15Pc/8/2018.

8. Právny zástupca žalobcov na pojednávaní zotrval na podanej žalobe. Poukázal na neopísateľnú ujmu, ktorú žalobcovia utrpeli. Došlo k dopravnej nehode, ktorú spôsobil vodič motorového vozidla Mgr. P. X.. O protiprávnosti jeho konania svedčí, že bolo vznesené obvinenie, bola podaná obžaloba a preukazujú to i v trestnom konaní zabezpečené dôkazy a to znalecké posudky znalca odboru dopravy, ktorý v dodatku k znaleckému posudku vyhodnocoval obranu vodiča motorového vozidla a jednoznačne uvádza, že nehodový dej sa nemohol stať tak, ako to uvádza vodič motorového vozidla. O opaku nesvedčí ani znalecký posudok, ktorý zabezpečil vodič motorového vozidla. Došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov, konkrétne práva na ich súkromný rodinný život. Iný spôsob nápravy tohto neodčiniteľného skutku už nie je možný. Došlo k deštrukcii funkčnej rodiny. Žaloba v tomto spore bola podaná oprávnenou osobou, žalovaný v 2. rade podal na právneho zástupcu žalobcov aj návrh na disciplinárne konanie, ktoré bolo ukončené s tým, že konanie právneho zástupcu žalobcov nie je v rozpore so zákonom v advokácii a ani so stavovskými predpismi. Žalobca bola podaná riadne a včas v 3-ročnej premlčacej dobe.

9. Právny zástupca žalovaného v 1. rade na pojednávaní v rámci svojich prednesov poukázal na skutočnosť, že trestné konanie bolo z dôvodu smrti vodiča zastavené. Za dôležité považuje posudzovať aj mieru zavinenia poškodených, ktorá v danom prípade je jednoznačne preukázaná. Z výpovedí svedkov v rámci trestného konania a výpovede samotného vodiča jednoznačne vyplýva, že pri strete vozidla s cyklistami, cyklisti na bicykloch jazdili a bicykle netlačili. Nebohý Q. D. nemal na sebe ochrannú prilbu a prechádzal cez cestu mimo priechodu pre chodcov, ktorý bol od nich vzdialený len niekoľko metrov. Poukázal na rozhodovaciu prax v podobných prípadoch, kde výška priznanej nemajetkovej ujmy sa pohybuje v medziach medzi 5 000 až 15 000 eur. Priznávanie premrštených súm titulom náhrady

nemajetkovej ujmy v peniazoch by mohlo predstavovať prostriedok neoprávneného obohatenia sa. Zmyslom takejto formy zadosťučinenia nemôže byť zdroj obživy. Toto je stabilnou súčasťou aktuálnej rozhodovacej praxe všeobecných súdov. Samotní žalobcovia v žalobe pri opise rodinných vzťahov, ktorou odôvodňovali aj výšku uplatňovanej škody, uviedli, že jedným z dôvodov rozvodu manželstva bola aj smrť ich syna, avšak z pripojeného spisu návrhu na rozvod manželstva jednoznačne vyplýva, že ich manželstvo bolo už pred touto tragickou udalosťou trvalo rozvrátené. Samotná navrhovateľka vo svojom návrhu na rozvod manželstva uviedla také skutočnosti, že jej manžel pravidelne užíval alkohol a v dôsledku opitosti ju a jej syna fyzicky napádal.

10. Žalobkyňa v 1. rade vo výsluchu na pojednávaní uviedla, že so synom Q. bola v parku na bicykloch. Z parku išli domov. Prechádzali z Chrenovskej strany na kruhovom objazde, kde sa nachádza OBI, nešli na bicykloch, tlačili ich. Prešli k parku, kde chodník vedie na parkovisko. Prišli na koniec chodníka a stáli na jeho kraji, pretože chodník už nepokračoval a chceli prejsť cez cestu. Stáli vedľa seba a držali bicykle vedľa seba. Pozerala na cestu, či idú autá. Povedala Q., že keď prejdú autá, prejdú na druhú stranu. Pozerala na obidve strany zodpovedne a s plným vedomím, že nejde žiadne auto. Z jej pravej strany videla čierne auto, nejakú dodávku, ktorá bola ďaleko od nich. Bolo to smerom na odbočku na amfiteáter. Q. povedala, že poď ideme, nejde žiadne auto. Cesta bola prázdna, žiadni ľudia, nikto. Ona prešla po stredovú čiaru, v tej chvíli bol Samko vedľa nej, jeho predné koleso bolo pri jej zadnom kolese. V tom okamihu, ako ona bola pri stredovej čiare, zacítila vytrhnutie bicykla z rúk, tupý náraz, zostala bez bicykla, ruky mala pred sebou, dotkla sa zeme rukami a v tom momente sa pozrela na Q. a videla Q. v luftu nad autom, nejaký meter nad autom, mal rozťahnuté ruky, rozťahnuté nohy. Auto do nich vrazilo, jej sa nič nestalo, mala len zdemolovaný bicykel. Auto zastavilo až nejakých 15 metrov od nej. Utekala tam, vodič vystúpil. Hľadala syna, ležal, nehýbal sa. Ako vystúpil vodič, hovorila, nech zavolá sanitku, nemala pri sebe mobil. Keď na vodiča pozrela, mal silné dioptrické okuliare a kríval. Kričala na neho, že ako mohol ísť, že ich nevidel, kričala o pomoc. Vodič nebol schopný zavolať sanitku. Q. iapka bola na jeho aute. Potom sa zastavili ďalšie autá, išla okolo pani a tá vytočila záchranku. Prišli nejakí páni, ktorí dávali Q. prvú pomoc. Keď prišla sanitka, oživovali ho, trvalo to veľmi dlho, nemohli ho oživiť. Potom mu naskočilo srdce, oživil ho, zobrali ho do nemocnice. Potom prišiel dopravný znalec Veverka, nechcel s ňou hovoriť, dával ju nabok. Ona šla za vodičom, stál tam pri pánovi na skútri. Pýtala sa vodiča, že prečo tak rýchlo išiel, prečo do nich narazil, ako mohol tak rýchlo ísť. Ten vodič so skútrom povedal, že on rýchlo nešiel, že išiel tak 30-40. Pýtala sa vodiča, že ako to jazdí a on jej povedal: „Pani viete, toto je rýchle auto, dáte nohu na plyn a ...“ vetu nedokončil. Tiež mal takého syna, ako bol Samko. Vstupovala na tú cestu s tým, že čakali, nebolo to náhle vstúpenie na cestu. Keby videla, že ide auto, nevstúpila by na tú cestu. Neboli na bicykli, čakali na kraji cesty, kým prejdú autá. Nevkročili pred auto. Teraz sa pýta, akou rýchlosťou musel ísť, keď ich nevidel, zrejme sa nevenoval riadeniu. Mal silné auto, ale to neznamena, že môže zabíjať ľudí. Hovoril, že prebiehal toho motocyklistu. Nechápe, ako mohol obiehať na kruhovom objazde. Celá Nitra o vodičovi hovorila, že to bol šialený vodič, ktorý jazdil na aute rýchlo, písali sa komentý na túto tragédiu, že tohto pána videli v ten deň, ako šialený jazdil po Nitre, že určite sa niečo stane a o hodinu sa stala táto tragédia. Keď vodič vystúpil z auta, tak jej pripadal, akoby ušiel z nejakého ústavu. Nevidela mu do očí, mal silné dioptrie, veď mu nebolo vidieť oči. Vyzeral akoby bol zdrogovaný, ako nepríčetný, nevnímaval, nevedel vytočil telefónne číslo na záchranku, nekomunikoval, nehovoril nič. Q. bol veľmi dobré dieťa. Mali ho po 9-tich rokoch, bol to dobrý chlapec, každý ho mal rád. Nastúpil na základnú školu a v 1. ročníku ho prihlásili na hokej, začal chodiť, páčilo sa mu to. Na hokej ho dali, lebo mal trošku problémy s nosnými mandľami, dýchal ústami a ten ľadový vzduch mu pomohol. Páčilo sa mu to. Šiel za svojím cieľom, za týždeň predbehol všetky deti. Postupoval z prípravky do ďalšej skupiny. Hokeju venovali celé dni. Keď išiel do 5. ročníka, prestúpil do hokejovej triedy, kde chlapci spolu chodili na hokej, na súťaže, s rodičmi chodili po celom Slovensku. Dobré sa učil, mal jednotky, bavilo ho učenie, bavil ho hokej. Každý deň vstal bez toho, aby ho budila, upratol si posteľ, nebol konfliktný typ, nikdy sa nebil, mal kamarátov, na 11. narodeniny dostal bicykel. Mal rád svojich rodičov. Pred nehodou žili normálny život, deti rástli a stavali dom, pracovali, venovali sa deťom tak, ako sa dalo. Väčšinou ona chodila so Q., lebo manžel pracoval v zahraničí. Priznáva, že manžel pil, boli bežné hádky, ale problémy vedeli vždy vyriešiť. Potom sa presťahovali do domu. Po tragédii manžel začal viacej piť, nechcel sa o tom rozprávať a tak sa rozvedli. Neuniesli to. Piatok XX.X.XXXX Q. zomrel o 14.30. Ona večer potrebovala zavolať vodičovi. Volala mu, nedvíhal jej. Potom v sobotu jej naspäť zavolať, povedal jej, že sa chce ospravedlniť, ale že on je chorý. Nekričala na neho, len mu povedala že Samko zomrel. Pýtal sa, že prečo na neho nekričí, ale ona nechcela kričať. Skúšala mu aj volať neskôr, ako sa cíti, ako sa cítia oni, nedovolala sa a on jej nevolal. Potom skúmali, riešili, aký to bol človek. Na internete chodili veci, ako jazdil rýchlo na autách, mal rád rýchlu jazdu. Bol natočený ako jazdí rýchlo, natáča sa

na telefón, smial sa do telefónu. Ľudia zo Zobora jej vraveli, že ten nemal mať ani vodičský preukaz. Mal veľmi silné dioptrie, spôsobil dopravnú nehodu už predtým, keď zrazil dvoch motorkárov. Žalobkyňa v 1. rade uviedla, že ona sa nechce obohacovať, žije sa normálnou prácou, chce, aby sa jej vrátil syn, nemôže žiť normálny život. Q. bol človek, ktorý obšťastňoval všetkých v rodine. Milovali ho babky, chodil k nim na prázdniny. Mali ho radi aj švagrinine deti, Q. im chyba, chyba všetkým v okolí, aj v škole. Do dnešného dňa na neho spomínajú v škole deti aj s učiteľom, neodvrhli ho, neskončilo to smrťou. Keď by mal narodeniny, meniny, píšú jej venovania. Q. by išiel na strednú školu, jeho spolužiaci mu napísali venovanie, dali si ušiť bundy s menami detí v triede a bolo tam aj Q. vo meno, nezabudli na neho.

11. Žalobca v 2. rade na pojednávaní uviedol, že bol vtedy doma v záhrade, aj so starším synom. Mal telefonát, že sa stala dopravná nehoda. Nasadol do auta a išli k miestu nehody. Videl ležiaceho Q., sanitky, Q. oživovali. Videl vodiča Porubského, ktorý sa chytal za hlavu, oči mu vôbec nebolo vidieť. Ľudia, ktorí tam boli, ho nabádali, aby dal policajtom odobrať vzorky, či nemá v sebe nejaké zakázané látky, poprípade lieky, ktoré užíval ako onkologický pacient. V tom rozruchu sa k tomu nedostal, išli smerom do nemocnice, nasledoval sanitku. V nemocnici chodil z jedného poschodia na druhé, nevedeli, kde ho majú umiestniť. V nemocnici bol celý čas až do cca 22.30 hod., kedy Q. stabilizovali. Ľudia poznali vodiča ako adrenalínového vodiča, mal niekoľko priestupkov, nebol mu nikdy odobratý vodičský preukaz. Pôsobil dojmom ako troska za volantom. Normálny človek od kruhového vozidla by videl. Tento vodič mal silné dioptrie. Q. bol výnimočný človek. Bolo to vytúžené dieťa, robil radosť v škôlke, škole, na hokeji, má rád prírodu, zvieratá. O všetko mal záujem. Výborný športovec, slušný chlapec. Hrával hokej, bol nadšený, keď dostali medailu. Stretáva aj rodičov, Q. vých spoluhráčov a dodnes sa zahráva s myšlienkou, aký by bol Q. hokejista. Dotiahol na hokej aj iných chlapcov a sú vďační Q., čo pre nich spravil. Sú v styku aj s rodičmi spoluhráčov, nikdy na nich nezabudli. Po nehode zostal sám, bol na liečení, robil čašníka, nemohol to už robiť, uzavrel sa, žije zo dňa na deň. Starší syn žije uňho. Aj mu hovoril, že si má niekoho nájsť, ale on sa uzavrel. V podstate jeho život nestojí za nič. Keď prišiel o prácu, bol v celom dome sám, utápal sa v žiali, nemal zmysel života, cítil prázdnotu. Už zažil smrť jeho krstňaťa, keď malo 6 týždňov a celé sa mu to spájalo. Vyhľadal pomoc. Dnes nepije, nepotrebuje to, upratol si to v hlave, ale vtedy sa to nedalo, uzavrel sa a s nikým sa nerozprával. Šofér auta ho nekontaktoval, videl ho raz v živote. Na šoféra sa zo začiatku hneval, padol mu kameň zo srdca, že zomrel. Celé konanie sa odďaľovalo, aby mohol zomrieť, aby nebol stíhaný. Za 4 roky, aby sa nič nedokázalo urobiť a nakoniec dotyčný zomrel. Už keď odchádzali z nemocnice, išli okolo miesta nehody, videli tam Porubského, ktorý mal už vtedy 2 právnikov a nechcel sa s nimi rozprávať, odsunul ich nabok. Dieťa sa nahradiť nedá. Žalobca v 2. rade vypočítal, že ľudský život má hodnotu 2 800 000 eur a toto sa určuje tak, že priemerná výška dožitia je 77,5 roka a človek priemerne odrobí 41 rokov, preto sa priemerná mzda vynásobí číslom 41. Q. stmeloval celú ich rodinu, jeho smrť zasiahla aj jeho rodičov a hlavne jeho brata Q.a, ktorý mal veľké problémy, prišiel o prácu, namočil sa do zlej partie, vyskúšal drogy. Jeho to najviac zobralo.

12. Svedkyňa Ing. Tatiana K., sestra žalobkyne v 1. rade na pojednávaní uviedla, že osobne pána Porubského nepoznala, iba z počutia. Potom, čo sa stala nehoda, boli články, že jazdil po Nitre neprimeranou jazdou a ohrozoval pritom ľudí. Bolo o ňom známe, že mal rád rýchlu jazdu, netajil sa s tým. Má k tomu screenshoty k článkom, ktoré boli zverejnené k nehode. Q. bol syn jej sestry. Bývala s rodičmi aj so svojou rodinou, kde Q. stále chodil. Chodili spolu na výlety aj s jeho starším bratom. Poznal ho aj jej starší syn, ktorý mal v čase úmrtia Q. 2,5 roka. Jej mladší syn sa narodil pár dní po Q.vej smrti. Q. navštevoval športovú školu, bol hokejista. Bol veľmi dobrý, chodil na zápasy, turnaje, mal veľmi rád hokej. Mal tam veľa kamarátov, s ktorými sa navštevoval do dnes mu nosia na hrob kvety. Žalobcovia viedli normálny rodinný život, rodičia pracovali, starali sa o deti, chodili na dovolenky, lyžovačky. Potom sa to rozpadlo. Rodina sa rozpadla, veľmi to zle zvládali všetci, každý sa uzavrel a riešil problémy svojím spôsobom. Niektorí hľadali útechu vo viere, niektorí v alkohole a niektorí v drogách. Pred nehodou s rodinou D.ových trávil spolu veľmi veľa času, po nehode sa to zmenilo. Každý to prežíval inak. Aj ona mala problém komunikovať o tom s kýmkoľvek, uzavrela sa do seba. Dôvodom rozvodu žalobcov bola smrť ich syna. Bol tam aj alkohol, ale dôvod, že pán D. začal piť, bol práve, že sa stala dopravná nehoda.

13. Svedkyňa Ing. T. B., ktorá je sestrou žalobcu v 2. rade na pojednávaní uviedla, že Q. bol jej krstný syn. Bol dieťa, ktoré naplňalo životy svojou radosťou, pozitívnym prístupom. S jej synom mali veľmi dobrý vzťah. Táto udalosť poznačila životy všetkých. Q. bol veľmi dobrý žiak, mal koníčky, bol športovec odmala, chodil na Nábřežie mládeže od 5. ročníka, potom prestúpil. Všetci mu fandili. Nikto netušil, že to bude mať takýto rýchly spád. Robili si plány na leto. Chlapci sa tešili na spoločne prežité leto u babky, plánovali im tábor. Q. bol taký biológ, mal rád pavúky, hmyz, bol to zdravý krásny chlapec plný

života a elánu. Jeho smrťou to všetko skončilo, tak ako pre jeho rodičov, aj pre jej deti. Q. pri smrteľnej posteli sľúbila, že bude spravodlivosť. Aj ona potrebuje mať takú bodku za všetkým, čo sa stalo a chce poprosiť súd, aby sa už všetko čo najskôr skončilo. S D.ovými bývali vedľa seba, boli so švagrinou spolu na materskej, boli spolu na všetkých oslavách, narodeninách. Ona má dve deti, švagriná mala tiež, všetky oslavy robili spolu, mali veľmi blízky vzťah. Deti vyrastali ako bratia, bola to harmonická rodina, ktorá fungovala. Po smrti Q. absolvovali možno 1 návštevu, potom si veci už podávali len pri dverách. Manželské spolužitie D.ových bolo veľmi dobré, ale prišlo aj obdobie, keď sa chytili. Čo sa ale dialo za dverami ich bytu, nevie posúdiť. Robili spolu plány, navštevovali spolu starých rodičov. Smrť Q. poznačila všetkých a každý si kompenzoval stratu syna svojím spôsobom. Chvíľku bola v kontakte so svojou švagrinou, ale potom už nie. Prinieslo to rozvrat ich manželstva. Neodpustí jej určité veci a modlí sa za to, aby jej to bolo odpustené. Nezabudne, nezaujímá sa o ňu, pomáha svojmu bratovi, aby sa dostal z tej traumy. Keď mu švagriná ako manželka mala podať pomocnú ruku, tak to nezvládla, urobila to, čo urobila, ale brat to zvládol a ona je na neho pyšná. Stále je to veľká bolesť, keď sa stretnú ako rodina. Strašne to bolí pri týchto rodinných stretnutiach. Starší brat Q. túto stratu berie veľmi zle. Rodičia nesledovali staršieho Q.a, ktorý mal priateľku, ktorá ho zatiahla do nepríjemných vecí. Chlapec sa momentálne lieči a je na dobrej ceste. A ona je rada, že našla znovu svojho druhého krstného syna. Q. našiel zmysel života, stavia sa na svoje nohy a momentálne končí liečbu vo Veľkom Záluží. Dal jej rady a chce mať iný život, ako mal doteraz, lebo smrť Q. zapríčinila to, že padol a začal brať drogy a veľmi zle na neho vplyvala. Strata Q. na každého vplyvala inak, jej brat to začal kompenzovať pitím alkoholu. Ona ponúkala švagrinej pomoc, že keď to už nebude zvládať ako žena, ponúkala jej aj psychologickú pomoc, ktorú odmietla so slovami, že však uvidíme. A zrazu sa nevedela bratovi dovolať, zisťovala, čo sa deje, lebo predtým si volávali aj 2x týždenne. Tak zavolała švagrinej a tá jej povedala, že je tam, kde má byť. Toto je vyjadrenie manželky, ktorá sľubovala niečo pred oltárom. Sled udalostí bol taký, že zmanipulovala aj staršieho syna aj s jeho rodinou a dala svojho muža zavrieť. Súd to rýchlo pochopil a brat sa išiel liečiť. Švagriná, keď mala stáť pri ňom, tak ho potopila. Je jej preto ľahostajná. Brat sa preliečil, odvtedy abstínuje, stal sa plnohodnotným človekom. Q. tiež povedal, že bol zmanipulovaný, preto išiel do ústavu sa preliečiť a povedal, že chce žiť a zvládnuť to ako jeho otec. Matka vedela, že Q. berie drogy, preto šiel Q. za otcom a hľadal pomoc. Čo sa týka návrhu na rozvod, prišlo to bratovi do ústavu, švagriná ani nečakala, či sa brat pozviecha alebo nie. Ona návrh na rozvod nečítala. Problémy s alkoholom u brata spustila strata Q., tak ako u Q.a drogy, tak u brata alkohol. Pán X. zničil život im všetkým. Bol to človek, ktorý nemal charakter, lebo pokiaľ človek zabije človeka, má si vstúpiť do svojho svedomia, ale on nemá svedomie. Naďalej páchal priestupky, už bol trestne stíhaný, za sebou mal iné veci, lustrovali si ho, lebo chceli prísť na to, čo je za človeka. Natáčal si svoje jazdy, lebo mal rád adrenalín, jazdil veľmi rýchlo. A keď zomrel, tak v správach bolo zdokumentované, že vodič vypovedal, že sa pozrel do spätného zrkadla a vôbec sa nevenoval tomu, čo mal pred sebou. Keby sa venoval jazde a bol by zvládol svoje auto, tých niekoľko koní, ktoré mal pod kapotou, mohlo to dopadnúť inak. Žiadne peniaze im už Q. nevráti. Aj teraz, keď sa ona pozrie na svojho syna Tomáša, rozmýšľa, kde by bol teraz Q..

14. Svedok Q. D., starší syn žalobcov na pojednávaní uviedol, že dôvodom rozpadu manželstva jeho rodičov bola smrť brata, rozpadla sa rodina, to bol dôvod. On mal s bratom dobrý vzťah. Trénoval ho v hokeji, venoval sa mu. Po smrti sa to všetko rozpadlo a celý život sa im zmenil. Brat hral hokej od svojich 6 - 7 rokov. S bratom chodievali spolu na prechádzku, učieval sa s ním, venovali sa aj iným športovým aktivitám. Bol to vzorný a rozumný žiak, mal veľa kamarátov. Nikdy nemali medzi sebou problémy. Po smrti brata to všetko padlo. On po jeho smrti začal mať problémy s drogami, bol stále zúfalý, jeho život bol nijaký, nemal záujmy, všetko stratil. Týždeň po smrti brata bol stále zúfalý, úplne ho to zruinovalo. Začal brať drogy a bol v tom 4 roky. Teraz sa dáva do poriadku. Absolvoval liečenie. Liečil sa zo závislosti na pervitíne vo Veľkom Záluží 13 týždňov, asi mesiac je doma, podarilo sa mu nájsť si prácu a chce viesť normálny život. Rodičia sa rozviedli, bolo to všetko na psychiku. Všetko sa zmenilo. Teraz má dobrý vzťah s obidvoma rodičmi, s otcom momentálne býva. V manželstve rodičov boli problémy aj predtým, ale on to neriešil. Jeho sa ich problémy netýkali.

15. Svedkyňa Mgr. Katarína L. na pojednávaní uviedla, že žalobcov pozná asi 6 - 7 rokov, deti hrali spolu hokej, poznala aj Q.a D.a. Jej syn Matej sa s ním stretával, Q. chodil k nim a Matej zase ku nim. Stretávali sa aj ako rodiny. Q. D. hrával hokej, mal rád pavúky, jazdil na bicykli a behal po vonku. Učil sa tak normálne, nebol čistý jednotkár, mal aj dvojky a trojky, bol celkom šikovný chlapec. Navonok bol tichý a usmievavý, ale vedel sa aj nahnevať a byť vzdorovitý, tak ako jej syn. Q. mal veľmi rád svojich rodičov, rodičia ho ľúbili. Viac času trávil s mamou, pretože otec chodil do zahraničia. Navonok bolo medzi Q.ovými rodičmi všetko v poriadku, normálny vzťah, sem tam sa aj pohádali. Keď mali deti zápasy,

chodili na zápasy, na iné spoločné výlety nechodili. Tie zápasy boli väčšinou v každú sobotu 2 - 3 hodiny. Stretávali sa aj na tréningoch počas týždňa, kým čakali deti, to bývalo 5 - 6 hodín do týždňa. Po nehode to bolo veľmi ťažké. Asi týždeň po nehode ich prišli pozrieť žalobkyňa so synom Q.om a jeho vtedajšou priateľkou, lebo Maťo sa chcel so Q. rozlúčiť. Potom neskôr boli s manželov D.ových pozrieť a videli, že to tam nie je už ako predtým. Každý z nich riešil smútok po svojom. Všetko sa pokazilo. Q. bol také srdce rodiny a potom sa to už rozpadlo. Ešte na Vianoce ich boli D.oví pozrieť, potom sa už nenavštevovali. Ohľadom príčin rozvodu žalobcov svedkyňa uviedla, že vie to, čo počula. T. povedala, že mal Roman vypité, pohádali sa a volala naňho policajtov, presne nevie.

16. Svedok Ing. Peter E. vo výsluchu na pojednávaní uviedol žalobcov pozná, synovia chodili spolu do školy od šiestich rokov. Q. žil hokejom, športoval, bicykloval, behal. Jeho život bol hokej. Oni na hokej nechodili. Svedkov syn začal hrať hokej vďaka Q., vďaka nemu aj prešiel do hokejovej triedy. Ich syna od hokeja držali dosť ďaleko, ale Q.v entuziazmus ho primäl k tomu, že sa hokeju venoval a venuje dodnes. Navštevovali sa aj ako rodiny. D.oví vždy pôsobili harmonickým dojmom. Ako rodiny sa navštevovali pri rôznych sviatkoch. Q. mal jednu úžasnú vlastnosť, nemal nijakých nepriateľov, dokázal ľudí spájať, mal výborný charakter, bol hravý, žil pre hokej, kamarátov, pre kolektív. Nemal nepriateľov, nekonfliktný, perfektný chalan. Po smrti Q. to každý v rodine prežíval inak, došlo k veciam, o ktorých oni netušili. S odstupom času nastali problémy spôsobené tragédiou. Má vedomosť o tom, že došlo k rozvodu, čo mohli len rešpektovať, sú to súkromné veci žalobcov.

17. Obsahom pripojeného trestného spisu sú zápisnice o výsluchoch obžalovaného a jednotlivých svedkov:

18. Svedkyňa F. F. do zápisnice o výsluchu pred vyšetrovateľom uviedla, že podvečer 22.6.2017 išla z Úzkej ulice č. 6 zo Zobora smerom od Vinárskych závodov na ul. Dobšinského do centra mesta. Nachádzala sa už na Dobšinského, jazdila smerom ku kruhovému objazdu na svojom osobnom motorovom vozidle Ford Focus Combi. Cyklistov začala registrovať asi 10-20 metrov od odbočky na vinárske závody. Cyklisti jazdili za sebou, v čase, keď sedela v aute, nevedela rozlíšiť, či ide o dospelé osoby alebo o deti čo jazdia na bicykloch. Cyklisti boli nasmerovaný kolmo na os vozovky. Vie, že obaja sa nachádzali na ceste a na bicykloch jazdili. Keď svedkyňa zbadala, že sa nachádzajú na ceste, videla prichádzať zdola vozidlo, ktoré už nevie bližšie popísať a povedala si, prečo to vozidlo nespomaľuje. Vozidlo nešlo nejako rýchlo, šlo konštantnou rýchlosťou, a preto si povedala, že prečo nespomaľuje. Cyklisti podľa svedkyne s určitosťou bicyklovali. Vnímala, ako vozidlo narazilo len do druhého z cyklistov a následne vnímala pohyb tela cyklistu, ktorého vozidlo vyhodilo do vzduchu a následne telo dopadlo, nevie uviesť kam. Pokračovala v jazde, prešla cca 50 m a zastavila asi 20 m nad miestom zrážky, kde videla ako matka drží dieťa a prihovára sa mu. Kričala na svedkyňu, že má zavolať záchranku, ale záchranku už volala nejaká pani.

19. Svedok Bohumil X. v zápisnici o výsluchu pred vyšetrovateľom zo dňa 26.6.2017 uvádza, že dňa 22.6.2017 jazdil na motorke ako vodič, bol svedkom dopravnej nehody. Jazdil za vozidlom Mercedes, pričom toto vozidlo jazdilo smerom hore cestou na Zobor a vozidlo Mercedes zachytilo dvoch jazdiacich cyklistov. On jazdil po kruhovom objazde a vyšiel z kruhového objazdu na ulicu Dobšinského smer na Zobor. Jazdil rýchlosťou okolo 10-15 km/h pri pravej krajnici. Keď sa nachádzal na začiatku Dobšinského ulice, hneď za ostrovčekom ho obehol vozidlo. Toto vozidlo registroval, jednalo o vozidlo cabrio bez strechy zn. Mercedes športového typu. Videl, že vozidlo viedol vodič sám, jednalo sa o muža. Vodič jazdil plynulo, vozidlo nejazdilo rýchlo, išlo pomaly, tiež vychádzalo z kruhového objazdu, išlo rýchlosťou maximálne do 50 km/h. Vodič vozidla ako ho obehol, smeroval hore ulicou smer Zobor. Vodič motocykla videl, že pri stredovej čiare sa nachádzala cyklistka, žena ktorá jazdila na červenom bicykli, pričom smerovala sprava doľava. Tiež videl, že pri pravej strane cesty sa nachádza cyklista, chlapec na zelenom - žltom (krikľavá farba) bicykli. Tento cyklista sa nachádzal pri pravej časti cesty, smeroval sprava doľava. S istotou vie, že cyklisti jazdili na bicykloch a ani jeden nemal na hlave prilbu. Obaja cyklisti sa nachádzali v jazdnom pruhu vodiča Mercedesu. Videl, ako vozidlo Mercedesu zachytilo oboch jazdiacich cyklistov, došlo k stretu vozidla, jeho prednej časti a bicyklov. Videl, ako chlapec po náraze vyletel na prednú kapotu, a náraz chlapca vysmeroval smer do vzduchu do výšky cca 2-3 metre. Náraz chlapca vymrštil do vzduchu a následne spadol na zem, pri krajnicu, dopadol pri pravé predné koleso. Vodič Mercedesu vozidlom po náraze hneď zastal. Svedok nevidel, že by cyklisti dávali znamenie o zmene smeru, cyklisti prechádzali kolmo cez cestu, pričom cca 20 metrov od dopravnej nehody sa nachádza priechod pre chodcov.

20. V trestnom konaní pred vyšetrovateľom vypovedala ako svedkyňa D.. I. H., ktorá nebola svedkom dopravnej nehody, ale prišla na miesto nehody až dopravnej nehode. Vnímala matku, ktorá vodičovi opakovala slová prečo ste išli tak rýchlo. Vodič bol podľa svedkyne určite v šoku.

21. Vodič P. X. dňa 20.2.2019 vo výpovedi pred vyšetrovateľom uviedol, že dňa 22.06.2017 v čase asi 18.30 jazdil s vozidlom Mercedes Benz s číslom Z. v Nitre smerom z centra mesta a chcel som ísť smerom na Zobor domov. Vozidlo v tej dobe patrilo spoločnosti InterMedical Group, s.r.o., Nitra, kde bol on v tom čase konateľom. Vo vozidle bol sám, počasie bolo pekné slnečné. Bol úplne v pohode, zdravý, vyspatý, lieky pred jazdou neužíval ani žiadne omamné látky. V tom čase nosil dioptrické okuliare do diaľky, ktoré mal aj v čase nehody na očiach. Mierne ho omíňal ľavý členok, ale len pri chôdzi. Tri mesiace pred nehodou mal tento členok operovaný. Keď sedel, napríklad v aute, necítil na členku nič. Vozidlo, ktoré riadil, malo automatickú prevodovku, teda ľavú nohu pri šoférovaní vôbec nepoužíval. Šoféroval z Mostnej ulice, bolo vtedy viac vozidiel, premávka bola pomalšia. Prišiel na kruhový objazd, ktorý je na začiatku Dobšinského ulice. Z kruhového objazdu vychádzal na Dobšinského ulicu ako prvé auto, pred ním išla motorka pri pravom okraji cesty. Tohto motorkára už pri vchádzaní na Dobšinského ulicu predbehol, on jazdil dosť pomaly. Predbehol ho tak, že zrýchlil maximálne do 50 km/h, nemusel prejsť za stredovú čiaru. V tom čase oproti nejazdilo žiadne vozidlo a ani pred ním žiadne. V diaľke možno nejaké jazdilo. Ako predišiel toho motorkára, zbadal pri starých kasárňach, po jeho pravej strane jazdiť dvoch cyklistov vedľa seba. Boli určite na parkovisku a jazdili smerom hore na Zobor. Nič výnimočné, cyklisti na parkovisku mimo cesty. Pozrel do spätného po predídení motorky. Jazdil asi bližšie k stredovej čiare ako k pravému kraju. Potom sa približoval k tomu parkovisku, možno 20 m od začiatku vjazdu na parkovisko bol on a cyklisti jazdili vedľa seba. Možno ten napravo bol viac vzadu a jazdili stále smerom na Zobor, bližšie k jeho ceste, ale stále na parkovisku. Jazdil stále rýchlosťou 50 km/h, určite nie viac, netelefonoval. Cyklistov vnímal, že nejazdili za sebou v jednej línii ale za sebou s miernym bočným odstupom. V tom momente boli pri konci vjazdu na parkovisko a smerovali takmer súbežne s vozovkou, keď zrazu prvý cyklista náhle stočil riadenie doľava, kolmo do vozovky a rovno do jeho dráhy vošiel. Žiadne znamenie ten cyklista nedal. Hneď za týmto prvým to isté urobil aj druhý cyklista, stočil prudko doľava kolmo do vozovky a do jeho dráhy. Doslova nasledoval prvého cyklistu. Vodič uviedol, že zareagoval hneď, i keď šoknutý, preľaknutý, lebo vôbec nečakal tento náhly manéver cyklistov, asi jedna sekunda pred zrážkou. Preľakol sa veľmi. Vôbec tento pohyb neočakával. Pri náraze vnímal len druhého cyklistu, ten bol priamo pred jeho vozidlom pri pravom rohu. Náraz a chlapec na kapote. Zabrzdil mierne zošíkma k pravému okraju. Potom bol úplne zmeravený, šok, srdce mu bilo asi 200 za minútu, vystúpil a bol úplne mimo, v šoku, zmeravený. Veľa si z toho, čo sa dialo po nehode nepamätá. Neskutočný šok, keď ešte uvidel chlapca ležať pri jeho aute. Hneď tam boli ľudia, snažil sa volať záchranku, ľudia aj s matkou chlapca boli pri chlapcovi. Naozaj si veľmi nespomína, čo sa tam dialo. Bol opretý pri aute, sedel na tráve aj ležal, bolo mu zle. Vodič uvádzal, že nehode nemohol zabrániť, nemohol predpokladať, že cyklisti náhle vojdú kolmo do vozovky z parkoviska. Obaja na bicykli jazdili určite, nezastavili sa pred cestou z parkoviska, nepozreli sa na cestu. Nechápe prečo, ale naozaj vošli pred jeho auto možno 15 m pred ním. Po nehode volal matke a povedal jej, že ho nesmierne mrzí, čo sa stalo. Udalosť riadne nahlásil do poisťovne, v ktorej bolo v tom čase povinne poistené vozidlo.

22. Z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

23. Dňa 22.6.2017 sa v Nitre stala dopravná nehoda, pri ktorej došlo k zrážke motorového vozidla značky Mercedes-Benz S L 500 s evidenčným číslom NR XXXGL, ktoré viedol vodič P. X., nar. 3.1.1973 so synom žalobcov Q.om D.om, nar. 18.4.2006 a žalobkyňou v 1. rade.

24. Na vodiča motorového vozidla P.a Porubského, nar. X.X.XXXX, bytom Mostná 221/XX, Nitra bola Okresnou prokuratúrou Nitra pod č. 2Pv 494/17/4403 - 103 dňa 24.2.2020 podaná obžaloba na tom skutkovom základe, že dňa 22.6.2017 v čase o 18:44 hod. viedol v Nitre po ulici Dobšinského v smere na ulicu Jeleneckú v Nitre ako vodič osobné motorové vozidlo značky Mercedes-Benz S L 500 s evidenčným číslom NR X06GL v rozpore s ustanovením § 16 odsek X zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov rýchlosťou najmenej 55, X6 km/h a následne zrýchlil na rýchlosť najmenej 60,58 km/h, pričom v rozpore s ustanovením § X odsek 1 písmeno c/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov sa počas jazdy nevenoval plne vedeniu motorového vozidla, nasledoval situáciu v cestnej premávke a v úseku ulice Dobšinského v Nitre pred rodinným domom s popisným číslom 7 jazdiac v pravom jazdnom pruhu prednou časťou vozidla narazil do ľavej zadnej časti bicykla zn.

Starlight, ktorý v čase dopravnej nehody tlačila chodkyňa T. D.ová v smere priečne na os vozovky ulice Dobšinského v Nitre z pohľadu vodiča vozidla v smere z pravej strany vozovky na ľavú stranu vozovky a zároveň prednou časťou vozidla narazil do ľavej zadnej časti cyklistu Q.a D.a jazdiaceho na bicykli značky Specialized, zelenej farby priečne na os vozovky z pohľadu vodiča vozidla v smere z pravej strany vozovky na ľavú stranu vozovky, pričom následkom zrážky sa cyklista Q. D. dostal trupom do kontaktu s predným nárazníkom vozidla a hlavou do kontaktu s čelným sklom na pravej strane vozidla a následne sekundárne aj do kontaktu s hornou časťou čelného skla vozidla až sa cyklista Q. D. dostal pri páde do kontaktu s cestou v pravom jazdnom pruhu pri pravom okraji vozovky a bicykel značky Specialized cyklistu Q.a D.a bol vysmerovaný pred vozidlo napravo k pravému okraju vozovky, následkom čoho cyklista Q. D. utrpel poranenie hlavy a mozgu, ktoré spočívalo v trieštivej zlomenine spánkovej oblasti hlavy vľavo s lomnými líniami prechádzajúcimi na spodinu lebečnú, v zakrvácaní pod obaly mozgu a v pomliaždení mozgu, na následky čoho dňa XX.X.XXXX vo FN Nemocnici Nitra zomrel. Na základe tejto obžaloby bolo na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. XT/13/2020 vedené trestné konanie pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin usmrtenia podľa § 1X9 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 23.2.2021 bolo trestné stíhanie obžalovaného P.a Porubského zastavené z dôvodu, že obžalovaný dňa 8.2.2021 zomrel.

25. V zázname o dopravnej nehode Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, Okresný dopravný inšpektorát zo dňa 22.6.2017 je dopravná nehoda popísaná nasledovne: K DN došlo tak, že vodič P. X. na vozidle v Z. jazdaci v Nitre po ulici Dobšinského smer na Zobor, jazdaci vo svojom jazdnom pruhu zrazil dvoch cyklistov D.ovú a D.a, ktorí prechádzali z pohľadu vodiča sprava doľava. Cyklisti prechádzali cez cestu, kde nie je povolené prechádzať. Cyklisti doposiaľ nezistení či bicykle tlačili alebo jazdili na bicykloch. Pri DN zranení cyklistu D., ľahko zranení 1, celková škoda 5 000 eur, príčina č.1: porušenie osobitných ustanovení o chodcoch, vstup chodca bezprostredne pred prichádzajúce vozidlo. Cestné vozidlo č. 1: OMV zn. Mercedes Benz SL 500, NR XXXGL, evidenčné číslo NRXXXGL, vodič P. X., XXXXXXXXXXXX, Nitra, Mostná XX, celkový výsledok vyšetrení na zistenie alkoholu negatívny, vlastník vozidla Inter Medical Group s.r.o., poškodená predná časť vozidla P nárazník, P kapota, P maska, čelné sklo, povinné zmluvné poistenie zodpovednosti - KOOOPERATIVA poisťovňa a.s. Cestné vozidlo č. 2: bicykel zn. Specialized, zel. Farby, cyklista Q. D., škoda na vozidle 2 000 eur. Cestné vozidlo č. 3: bicykel zn. Starlight, čer. farba, cyklista T. D.ová, škoda na vozidle 500 eur.

26. Z rodného listu Q.a D.a, nar. 18.X.2006 bolo preukázané, že ako jeho rodičia sú v rodnom liste zapísaní žalobkyňa v 1. rade a žalobca v 2. rade.

27. Advokát JUDr. Namir T., PhD. listom zo dňa 9.7.2018 oznámil žalovanému v 2. rade, že prevzal právne zastupovanie P.a X.. Z uznesenia o vznesení obvinenia mal preukázané, že rodičia po neb. Q.ovi D.ovi su v rámci trestného konania každý uplatnili 5 000 eur ako náhradu vecnej škody, nákladov na pohreb, pohrebnú hostinu, pomník a sumu 500 000 eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, keď pri dopravnej nehode stratili syna. Advokát P.a X. predmetným listom požiadal poisťovňu, aby subjektom plnil škodu a aby ho o plnení informoval.

28. Advokát P.a X. bol listom zo dňa 13.7.2018 žalovaným v 2. rade vyrozumený, že v danej veci prebieha vyšetrovanie a nárokmi sa budú zaoberať po preukázaní zodpovednosti poisteného.

29. Z oznámenia o škodovej udalosti zo dňa 26.6.2017 vyplýva, že toto doručil žalovaný v 1. rade dňa 26.6.2017 žalovanému v 2. rade. Z oznámenia vyplýva dátum a miesto dopravnej nehody: 21.6.2017 o 18:XX, Dobšinského, Nitra; poistený: InterMedical Group s.r.o., IČO:50090623; vodič: P. X., r.č. 730103/6776; držiteľ vozidla: InterMedical Group s.r.o., IČO:50090623; vozidlo, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda: Mercedes-Benz, NRXXXGL, rozsah poškodenia - čelné sklo, pravá strana, narazená karoséria, popis nehody: cyklista vbehol na cestu pri snahe prejsť z pravej strany vozovky na ľavú stranu, vinník nie je určený; poškodený nie je známy; škoda na zdraví - usmrtenie.

30. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, referát poradensko-psychologických služieb zo dňa 6.X.2021 vyplýva, že Roman D., nar. 10.10.1973, bytom Mikoviniho 18, je v psychologickú starostlivosť RPPS Nitra evidovaný od 19.9.2017. Iniciátorom kontaktu s psychologickou poradňou bola osoba klientovi blízka. Klient pravidelne, minimálne 2x mesačne absolvuje odborné psychologické poradenstvo na RPPS zameranú na celkovú kompenzáciu stavu po strate, smrti ml. syna, rozpadu matrimónia a udržateľnosti abstinovania ako kompenzácie klienta.

31. V lekárskom náleze MUDr. Marty Pavlíkovej, psychiater zo dňa 6.X.2021 je k osobe žalobcu v 2. rade uvedené, že po rozvode s manželkou zostal bývať sám v byte, exmanželka so starším synom v dome, ale aktuálne sa syn nasťahoval k nemu. Má so synom dosť veľké problémy, drogy, psychické výkyvy, odkedy zomrel mladší syn, tak sa rozpadla rodina, samé problémy. Pracuje na benzínovej pumpe, záujmy nemá vyhranené. Cíti sa v podstate ťažko, je nervózny, spí ako kedy, je aj veľmi výbušný, má problémy s tým starším synom. Po smrti syna mali aj veľké problémy vo vzťahu, on vtedy pil, teraz abstínuje. S manželkou nemá kontakt, je to zlé kvôli tomu staršiemu synovi. Ten je raz u mamy, raz u neho, nechce sa liečiť, bolí tam aj drogy, určite by potreboval liečbu. On je z toho všetkého nešťastný, myslí si, že tá smrť syna doľahla na celú rodinu. On sa snaží, ale stále sa mu vracia tá nespavosť, potrebuje lieky na spanie, je veľmi nervózny, napätý. Veľmi tie lieky nechcel užívať, ale stále sa mu to vracia a potrebuje sa hlavne vyspať. Z nálezu vyplýva diagnóza F 10.2 Porucha psychiky a správania, zapríčinená užitím (užívaním) alkoholu; syndróm závislosti v abstinencii po PAL, adaptačná porucha, protrahovaná depresívna reakcia F X3.2.

32. Výpoveďou zo dňa 27.10.2010 žalovaný v 2. rade právnenému zástupcovi žalobcov vypovedal zmluvu o poskytovaní právnych služieb zo dňa 26.8.2010. Z dohody o ukončení Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci uzavretej medzi právny zástupcom žalobcov a žalovaným v 2. rade dňa 26.8.2010 vyplýva, že zmluvné strany sa tu dohodli na ukončení Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa X.2.2008.

33. Súd na pojednávaní vykonal dôkaz prehratím reportáže TV JOJ vysielanej dňa 2.5.2021. Z tejto reportáže vyplýva, že došlo k zastaveniu trestného stíhania, pretože vinník nehody podľahol ťažkej chorobe. Televízna reportérka uviedla, že na vyšetrovaní pracovali policajti spolu so znalcami dlhé mesiace. Práve preto sa malo začať pojednávať až po vyše troch rokoch od tragédie. K zrážke došlo v júni 2017 v Nitre za kruhovým objazdom v smere na Zobor. Q. prechádzal na bicykli z jednej strany cesty na druhú aj so svojou mamou. Tá bicykel tlačila vedľa seba. Z ničoho nič sa na nich vyrútilo luxusné auto a chlapca zrazilo. Stručne sa vyjadrila aj osoba označená ako vodič: „Ja som sa pozeral do zrkadla spätného, keď som sa pozrel pred seba, už proste len panika, brzda a koniec.“ Reportérka ďalej uviedla, že zranené dieťa záchranári preniesli do nemocnice, kde zomrelo. Vodič bol po nehode v šoku. Znalec podľa prvotných zistení hovoril o tom, že zrážku spôsobila nepozornosť. Na kameru sa následne vyjadril znalec Ing. Josef Veverka: „...to bola určite s tým, že cyklisti, keď vstupovali z pravej strany do vozovky, mali možnosť to vozidlo vidieť. Vodič vozidla tiež mohol pravdepodobne skôr reagovať.“ Reportérka dodala, že pár týždňov po tragédii, na mieste kde sa zrážka stala umiestnili tzv. bicykel duchov.

3X. Zo znaleckého posudku MUDr. Michaely Rendekovej č. 2X/2017 a MUDr. Richarda Kóšu č. 23/2017 vo veci príčiny smrti neb. Q.a D.a je uvedené, že bezprostrednou príčinou smrti Q.a D.a bola centrálna - mozgová smrť pri malígnom opuchu mozgu v dôsledku pomliaždení mozgu a zakrvácania do komôr pod jeho obaly pri zlomenine klenby a spodiny lebečnej ako následok dopravného úrazu.

35. Zo záveru znaleckého posudku č. 35/2021 znalca Expert Group, k.s. vyplýva, že znalec vykonal analýzu spornej dopravnej nehody zo dňa 22.6.2017. Dospel k záveru, že vozidlo Mercedes po výjazde z pravotočivej zákruty, z pohľadu jeho jazdy, vykonávalo jazdu na priamom úseku komunikácie so stúpajúcim sklonom v pozdĺžnom smere. Znalec vypracoval analýzu pohybu cyklistov, resp. chodkyne (p. D.ovej) tlačiacej bicykel a maloletého cyklistu v 2 variantoch nasledovne: Variant A: obaja cyklisti sa do miesta zrážky pohybovali rovnomernou rýchlosťou, bez zastavenia. Variant B: p. D.ová spolu so synom stála pri pravom okraji vozovky, v smere jazdy vozidla, a následne vykročila na vozovku tlačiac svoj bicykel po pravej strane jej tela. Maloletý cyklista vykonal rozjazd na komunikáciu s určitým časovým oneskorením oproti vykročeniu chodkyne. Pri ustálení polohy maloletého bicyklistu v čase zrážky pre oba varianty výpočtu bolo vychádzané zo skutočností uvedených v znaleckom posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia, z ktorého vyplýva, že v čase zrážky maloletý bicyklista jazdil na bicykli a zranenia neutrpel ako chodec tlačiaci bicykel. Na cyklistov, resp. chodkyňu tlačiacu bicykel po vozovke sprava doľava, z pohľadu jazdy vozidla Mercedes, reagoval vodič tohto vozidla brzdením. Znalec konštatoval, že ak sa vodič vozidla pohyboval pri hornom intervale technicky prijateľnej nárazovej rýchlosti (56,00 kmh-1), potom technika jeho jazdy nebola správna, pretože sa pohyboval rýchlosťou vyššou, ako bola rýchlosť maximálne dovolená v danom úseku komunikácie (50,00 kmh-1). Z výsledkov technickej analýzy dopravnej nehody však vyplýva, že pri variante „A“ by vodič nezabránil zrážke s maloletým cyklistom ani v prípade dodržania maximálne dovolenej rýchlosti, ktorej výsledkom by bolo intenzívne brzdenie. V rámci technicky prijateľného rozpätia vypočítaných údajov nie je možné úplne

vylúčiť, že vozidlo sa mohlo na spodnej technicky prijateľnej hranici rýchlosti pohybovať rýchlosťou aj 50,00 kmh-1. V takomto prípade bola technika jazdy vodiča z hľadiska rýchlosti jazdy správna. Podľa znalca z výsledkov technickej analýzy dopravnej nehody, za podmienok nehodového deja, s ktorými je uvažované v znaleckom posudku vyplýva, že pri variante „A“ pohybu účastníkov dopravnej nehody, teda v prípade, že cyklisti vošli na komunikáciu pri plynulej jazde bez zastavenia z miesta ležiaceho mimo cesty, vodič vozidla reagoval na ich pohyb včas. V prípade variantu „B“ pohybu účastníkov dopravnej nehody, teda, ak p. D.ová stála mimo telesa komunikácie a následne vykročila ako chodkyňa tlačiaci bicykel a s čiastočným oneskorením vykonal na komunikáciu vjazd maloletý cyklista, potom z analýzy dopravnej nehody vyplýva, že vodič vozidla na pohyb chodkyne reagoval oneskorene a to o cca 1,30 s. Z výsledkov technickej analýzy dopravnej nehody tiež vyplýva, že pri variante „B“ by vodič vozidla zrážke s maloletým cyklistom zabránil v prípade jeho včasnej reakcie, ktorej výsledkom by bolo intenzívne brzdenie. Vzhľadom na rozsah poškodenia vozidla, konečnú polohu vozidla a maloletého cyklistu a jeho bicykla a tiež vzhľadom na výsledky výpočtov a simulácii pohybu vozidla počas nehodového deja je možné konštatovať, že vozidlo Mercedes sa pohybovalo približne v strede pravého jazdného pruhu v smere jeho jazdy. Z pohľadu smerového vedenia vozidla Mercedes do miesta zrážky je možné techniku jazdy jeho vodiča považovať za správnu. Na základe výpočtov a simulácii uvedených v znaleckom posudku je možné konštatovať, že pri variante „A“ aj variante „B“ maloletý cyklista svojim pohybom po komunikácii vytvoril kolíznú situáciu, resp. nedal prednosť v jazde pre zľava prichádzajúce vozidlo Mercedes. P. D.ová a maloletý cyklista pred vstupom na komunikáciu mala možnosť pozorovať jej zľava prichádzajúce vozidlo. Skutočnosť, že pred vstupom na vozovku nesprávne vyhodnotila, resp. nevyhodnotila či môže vykonať pohyb po vozovke bez nebezpečenstva aj maloletý cyklista nie je možné považovať za správny pohyb p. D.ovej a maloletého cyklistu za danej dopravnej situácie. Podľa znalca predovšetkým v dôsledku tejto skutočnosti došlo k vzniku kolíznej situácie. K možnému zabráneniu zrážke znalec uviedol, že ak by vodič vozidla Mercedes jazdil na počiatku včasnej reakcie rýchlosťou do 35,00 kmh-1, na cyklistku D.ovú pohybujúcu sa po vozovke sprava doľava z pohľadu jeho jazdy by reagoval včas pri reakčnej dobe 1,00 s, ktorej výsledkom by bolo intenzívne brzdenie pri nábehu brzdného účinku vozidla 0,20 s a strednej hodnote plného brzdného spomalenia 9,50 ms² bol by zastavil svoje vozidlo pred miestom zrážky s maloletým cyklistom - platí pre variant „A“ pohybu účastníkov dopravnej nehody. Ak by vodič vozidla Mercedes jazdil na počiatku včasnej reakcie rýchlosťou cca X7,00 kmh-1, na chodkyňu D.ovú tlačiacu bicykel po vozovke sprava doľava z pohľadu jeho jazdy by reagoval včas pri reakčnej dobe 1,00 s, ktorej výsledkom by bolo intenzívne brzdenie pri nábehu brzdného účinku vozidla 0,20 s a strednej hodnote plného brzdného spomalenia 9,50 ms² bol by zastavil svoje vozidlo cca 7,90 m pred miestom zrážky s maloletým cyklistom - platí pre variant „B“ pohybu účastníkov dopravnej nehody. Pri variante „A“ a aj variante „B“ mala chodkyňa, resp. cyklistka D.ová ako aj maloletý cyklista možnosť pozorovať pohyb vozidla prichádzajúceho im zľava pred okamihom vykročenia, resp. vjazdu do jazdného pruhu vozidla Mercedes. Pri variante „A“ aj „B“ mali technickú možnosť zastaviť pred koridorom pohybu vozidla Mercedes. Pani D.ová ako chodkyňa, ale aj cyklistka a tiež maloletý cyklista by zrážke s vozidlom zabránili ak by správne vyhodnotili situáciu na hlavnej ceste (kedy z rýchlosti a vzdialenosti prichádzajúceho vozidla Mercedes vyplývalo, že nie je možné uskutočniť bezpečne prejazd popred vozidlo Mercedes) a vjazd do vozovky by uskutočnili až po prejazde vozidla Mercedes. Znalec záverom konštatoval, že v prípade variantu „A“ bola technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody predovšetkým nesprávna technika jazdy cyklistov, ktorý vjazdom do jazdného pruhu vozidla Mercedes vytvorili pre vodiča tohto vozidla kolíznú situáciu a znemožnili mu zabrániť zrážke s maloletým cyklistom a to aj v prípade dodržania maximálne dovolenej rýchlosti vozidla. V danom prípade bola vodičovi vozidla Mercedes vytvorená prekážka z technického hľadiska náhla. V prípade variantu „B“ pohybu účastníkov dopravnej nehody boli technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody: nesprávna technika jazdy vodiča vozidla, ktorá spočívala v oneskorenej reakcii na pohyb chodkyne p. D.ovej a nesprávny vstup chodkyne tlačiacej bicykel a maloletého cyklistu do vozovky, vo vzťahu ku skutočnej rýchlosti vozidla, ktorá bola nižšia ako maximálne dovolená rýchlosť na danom úseku komunikácie. V dôsledku uvedeného došlo k vzniku kolíznej situácie. Dopravnú nehodu však mohol vodič odvrátiť včasnou reakciou - v danom prípade nebola vodičovi vozidla Mercedes vytvorená prekážka z technického hľadiska náhla. Z technického hľadiska nie je možné (v prípade variantu B) vyjadriť mieru vplyvu týchto nesprávnych prvkov na vznik nehodového deja. V prípade variantu B platí, že ak by čo len jeden z týchto prvkov nebol splnený, nedošlo by k zrážke vozidla s cyklistami a teda ani k vzniku dopravnej nehody.

36. Zo znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Huja PhD. č. 39/2021 vyplýva podrobná časová a priestorová analýza dopravnej nehody. Znalec konštatoval, že vodič motorového vozidla Mercedes nedostatočne

vyhodnotil dopravnú situáciu a konal bezprostredne pred dopravnou nehodou tak, že vyvolal nesprávnou technikou jazdy kolíznú situáciu s cyklistom, ktorý nemal možnosť zabrániť vzniku dopravnej nehody. Jeho technika jazdy vo vzťahu k polohe a rýchlosti pohybu A. D.ovej a S. D.a v pravom jazdnom pruhu preto nebola správna. Podľa výpočtov znalca mohol vodič motorového vozidla Mercedes zabrániť stretu prednej časti vozidla s bicyklom zn. Starlight a cyklistom S. D.om, pretože stavebno-technická situácia a dopravná situácia na mieste dopravnej nehody mu umožňovala rozpoznanie kolízneho stavu. Vodič motorového vozidla Mercedes pohybujúcim sa rýchlosťou 50 kmh-1 pre daný úsek dovolenou a včasnou reakciou na pohyb A. D.ovej a S. D.a v pravom jazdnom pruhu, pri brzdnom spomalení $a = 3,73 \text{ m.s}^{-2}$ (t. z. polovičné brzdné spomalenie) by prednou časťou vozidla zastavil X,70 m pred koridorom pohybu A. D.ovej. A. D.ová a S. D. na cestu vstupovali v čase, kedy sa motorové vozidlo Mercedes nachádzalo v dostatočnej vzdialenosti a do miesta zrážky prejde dráhu 7X,X0 m, pričom vzhľadom na rýchlosť vozidla a možnosť rozpoznanie pohybu A. D.ovej a S. D.a nemuselo dôjsť ku vzniku kolíznej situácie. Znalec za technickú príčinu vzniku dopravnej nehody označil nesprávnou technikou jazdy vodiča motorového vozidla Mercedes, ktorý nereagoval na pohyb A. D.ovej a S. D.a prechádzajúcich v pravom jazdnom pruhu včas, hoci pri správnej technike jazdy mal možnosť odvrátiť vznik dopravnej nehody. Ďalej konštatoval, že v čase nárazu sa motorové vozidlo Mercedes pohybovalo rýchlosťou v technicky prijateľnom rozsahu 60,58 až 62,X3 kmh-1. S vysokou pravdepodobnosťou nesprávna technika jazdy vodiča motorového vozidla Mercedes spočívala v tom, že na vzniknutú situáciu, teda vstup chodkyne a cyklistu na cestu a ich pohyb reagoval s oneskorením. Jeho nesprávna technika jazdy bola tým prvkom nehodového deja, ktorý s vysokou pravdepodobnosťou znemožnil zabrániť vzniku dopravnej nehody. Z výsledkov analýz znalca vyplynulo, že A. D.ová sa na ceste pohybovala ako chodkyňa a došlo len ku kontaktu vozidla Mercedes s bicyklom zn. Starlight, ktorý bol nárazom vysmerovaný do ľavého jazdného pruhu. S. D. sa pohyboval na bicykli ako cyklista, čomu zodpovedá jeho konečná poloha po dopravnej nehode, kontaktné stopy zanechané na pravej prednej časti vozidla Mercedes a zranenia popísané v znaleckom posudku MUDr. M. Rendekovej č- 2X/2017 a MUDr. R. Kóšu 23/2017 zo dňa 12.9.2017.

37. Na návrh žalobcov súd v tomto konaní ustanovil znalca Ing. Romana Červinku, ktorý vo veci dopravnej nehody zo dňa 22.6.2017 na ul. Dobšinského v Nitre vypracoval znalecký posudok č. X7/2022. Podľa znalca je nepochybné, že maloletý D. v čase nárazu vozidla Mercedes sedel na bicykli a jazdil cez cestu ako cyklista a p. D.ová nejazdila na bicykli ako cyklistka, ale prechádzala cez cestu ako chodkyňa tlačiac bicykel zodpovedajúcou rýchlosťou okolo 5km/h. K dopravnej nehode prišlo tým spôsobom, že v čase pred nehodou jazdil vodič X. na vozidle Mercedes v Nitre po ul. Dobšinského, od kruhového objazdu pod Zoborom smer Zobor, rýchlosťou X0km/h +- 5km/h a následne zrýchľoval. V tom čase zastavili na parkovisku pred starými kasárňami a pred cestou ul. Dobšinského chodkyňa D.ová spolu so synom a to na pravej strane vedľa cesty z pohľadu vodiča. V čase približne X,1 sekundy pred zrážkou a vo vzdialenosti asi 53,2 m od vozidla Mercedes začala chodkyňa D.ová prechádzať šikmo cez cestu tlačiac bicykel po svojej pravej strane, pričom mohla a mala vidieť jej zľava prichádzajúce vozidlo Mercedes a dala pokyn synovi na prechádzanie cez cestu. Chodkyňa nereagovala na prichádzajúce vozidlo a vodič X. pri rýchlosti okolo 50km/h neskoro zareagoval na chodkyňu s cyklistom (o 1,9s a 26,Xm neskôr ako mal) až vo vzdialenosti 19,8m +- 1,0m od ZBM a 1,8m +- 0,8m od pravého okraja cesty pri rýchlosti jazdy 50km/h +- 5km/h narazilo vozidlo Mercedes pravou prednou stranou, do maloletého cyklistu reagujúceho na vozidlo Mercedes a brzdiaceho rýchlosťou okolo 3,3 km/h. Vozidlo Mercedes súčasne narazilo ľavou prednou časťou do zadnej časti bicykla tlačenej chodkyňou D.ovou, ktorú tesne minulo. Po zrážke začalo vozidlo Mercedes intenzívne brzdiť a zastavilo v konečnej polohe. Telo maloletého cyklistu bolo vplyvom nárazu odhodené do konečnej polohy v mieste krvnej stopy, vpravo vedľa vozidla Mercedes. Znalec sa v znaleckom posudku vyjadril k možnosti zabránenia dopravnej nehode zo strany jej účastníkov. Uviedol, že vodič X. mohol rozpoznať kolízny pohyb chodkyne smerom do jeho jazdnej dráhy asi 2,7 sekundy pred zrážkou, keď sa s vozidlom Mercedes nachádzal asi 35,8m od chodkyne a súčasne 37,5m pred miestom zrážky. Ak by vodič X. reagoval na chodkyňu včas, to znamená o 1,9 sekundy a 26,Xm skôr ako v čase nehody, potom mohol svoje vozidlo z rýchlosti 50km/h +- 5km/h bezpečne a nenáhle zastaviť pred miestom zrážky ak by brzdil bezpečným X8% - 5X %-ným brzdením ($X,3 \text{ m.s}^{-2}$). Z tohto zistenia vyplýva, že chodkyňa D.ová spolu s cyklistom D.om neohrozili, ale len obmedzili vodiča X., pretože ho neprinútili pri jeho včasnej reakcii ku náhlejšej zmene smeru alebo rýchlosti jazdy. Podľa znalca mohla dopravnej nehode zabrániť aj chodkyňa D.ová, ktorá v okamihu vstupu na cestu mohla a mala vidieť jej zľava prichádzajúce vozidlo Mercedes a v tomto čase nemala prechádzať cez vozovku ani ona a ani jej syn. Vzhľadom na uvedené znalec vyhodnotil ako nesprávnou tak technikou jazdy vodiča X. ako aj nesprávnou technikou chôdze chodkyne D.ovej. Za podstatné z tohto znaleckého posudku súd považuje zistenia na str. 69, kde znalec popisuje technické

príčiny dopravnej nehody v dvoch bodoch. Podľa bodu 1) technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča X., ktorý z dôvodu neskorej reakcie vodiča na chodkyňu s cyklistom o 1,9 sekundy a súčasne o 26,3 m (§X ods. 1 d Zákona 8/2009 Zz) nestihol s vozidlom zastaviť pred miestom zrážky a zrazil maloletého cyklistu. Z dôvodu neskorej reakcie vodiča vznikla z bezkolíznej situácie situácia kolízna s následnou dopravnou nehodou. Teda vodič X. z dôvodu jeho neskorej reakcie na chodkyňu ohrozil maloletého cyklistu, vyvolal kolíznu situáciu, následkom ktorej prišlo k nehode. Nesprávna technika jazdy vodiča X. bola tým prvkom nehodového deja, ktorý vyvolal dopravnú nehodu. Ak by vodič X. včas reagoval na chodkyňu D.ovej, mohol bezpečne a nenáhle zastaviť vozidlo pred miestom zrážky bez ohrozenia seba a bez ohrozenia chodkyne s cyklistom. Podľa bodu 2) technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika chôdze chodkyne D.ovej, ktorá prechádzala cez vozovku za okolností, kedy vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla Mercedes nemohla cez vozovku bezpečne prejsť, neprechádzala cez vozovku kolmo na jej os a prechádzala cez vozovku za okolností, kedy s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúceho vozidla Mercedes donútila jeho vodiča na zmenu rýchlosti jazdy a pred vstupom na vozovku sa nedostatočne presvedčila, či lak môže urobiť bez nebezpečenstva. Z posúdenia možností zabránenia dopravnej nehody vyplynulo, že chodkyňa s cyklistom prechádzaním cez cestu neohrozili, ale len obmedzili vodiča X.. Nesprávna technika chôdze chodkyne D.ovej bola tým prvkom nehodového deja, ktorý nevyvolal kolíznu situáciu, ale v dôsledku ktorého chodkyňa nezabránila nehode, ktorej mohla zabrániť pri správnej technike chôdze - prejdením cez cestu až po prejazde vozidla Mercedes a za okolností, kedy by neohrozila seba a ostatných účastníkov cestnej premávky.

38. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 15Pc/8/2018 bolo preukázané, že na tunajšom súde prebiehalo konanie v právnej veci navrhovateľky Andrey D.ovej (žalobkyňa v 1. rade) voči odporcovi Romanovi D.ovi (žalobca v 2. rade) o rozvod manželstva uzavretého dňa 11.1.1997 v Nitre. Navrhovateľka v návrhu na rozvod uviedla, že od roku 2009 začal odporca viacej popíjať, popíjal tak doma ako aj v krčme. V tom čase počas výstavby domu začali hádky, ktoré boli zamerané na rodičov navrhovateľky. V roku 2013 - 2014 začala navrhovateľka odporcovi uvádzať, že ak neprestane popíjať, rozídu sa. Agresívne správanie odporcu pod vplyvom alkoholu sa prejavilo počas trvania manželstva napr. tak, že asi 3 roky dozadu pod vplyvom alkoholu sa pobili účastníci konania tak, že mala navrhovateľka modriny na ľavej nohe, ale to nenahlásila z dôvodu, že sa odporca ospravedlnil. Rovnako v tom čase pod vplyvom alkoholu vyvolal hádku s navrhovateľkou, syn Q. si matku zastal a následne začala bitka končiacia tým, že odporca škrtil syna Q.a, následne sa syn vymanil a ohlásil to na políciu, ktorá správanie odporcu vyriešila ako priestupok voči synovi. Do apríla 2017 pracoval odporca v zahraničí niekedy spolu aj so starším synom, následne dostal v apríli 2017 výpoveď. Odvtedy zostal doma na podpore v nezamestnanosti, popíjal alkohol denno-denne. V deň dopravnej nehody, kedy zomrel maloletý syn Q., začal nadávať navrhovateľke, že ona je zodpovedná za smrť ich syna. Po pohrebe začal odporca veľmi popíjať, a to prakticky každý deň, za deň vypil 0,5 - 1 vodky resp. 1,5 - 2 litre vína. Nastali hádky, zvady, pod vplyvom alkoholu žalovaný vyčítal navrhovateľke, že „zabila syna“ a že jej rodičia rozvrátili ich manželstvo. Dňa 1.3.2018 odporca fyzicky napadol navrhovateľku tak, že pri hádke pod vplyvom alkoholu ju udrel do kolena vystretou dlaňou a následne povedal, že ju len pohladkal, čo počul ich syn Q. a ten to ohlásil na políciu. Následne z dôvodu agresivity aj voči policajtom, bol odporca zadržaný a zostal vo väzbe. Rozvrat manželstva vidí navrhovateľka v požívaní alkoholu odporcom a jeho malej snahe venovať sa deťom. V predmetnej veci sa dňa 20.9.2018 konalo pojednávanie, na ktorom súd vypočul oboch účastníkov konania. Navrhovateľka aj tu poukázala na nadmerné požívanie alkoholu odporcom, z čoho vznikali rôzne nehody a nedorozumenia. Hlavným dôvodom rozvodu bolo podľa navrhovateľky ochladnutie citov. Odporca vo výsluchu uviedol, že sa rozvádza z dôvodu, že to chcela manželka, city ochladli, on zažil menšie peklo, nemá k nej dôveru, bol vo väzbe, na protialkoholickom liečení, odsúdený nebol. Manželstvo žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade bolo rozvedené rozsudkom č. k. 15Pc/8/2018-17 zo dňa 20.9.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2018.

39. Zistený skutkový stav súd posúdil v zmysle nižšie uvedených ustanovení platných právnych predpisov.

X0. Podľa § 11 zákona č. X0/196X Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

X1. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

X2. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

X3. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

XX. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

X5. Podľa § 10X Občianskeho zákonníka pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti.

X6. Podľa § X20 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

X7. Podľa § X27 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

X8. Podľa § XX1 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

X9. Podľa § XX2 ods. 3 Občianskeho zákonníka škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

50. Podľa § X ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zák. č. 381/2001 Z. z.) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

51. Podľa § X ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

52. Podľa § X ods. 1 písm. c), e) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 8/2009 Z. z.) vodič je povinný
c) venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke,
e) dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám.

53. Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. chodci, ktorí prechádzajú cez priechod pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivito, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie priechodu pre chodcov zakázané, ak v § 55a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20220801>> nie je ustanovené inak.

5X. Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.

55. Podľa § 53 ods. X zákona č. 8/2009 Z. z. pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

56. Podľa § 55 ods. 9 zákona č. 8/2009 Z. z. cyklista mladší ako 15 rokov je povinný počas jazdy na bicykli chrániť si hlavu riadne upevnenou ochrannou prilbou; táto povinnosť sa vzťahuje aj na prepravované osoby podľa odseku 3 písm. a) a c).

57. Podľa § 21 písm. d) zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. X55/1991 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/X55/>> o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako zákon č. 586/2003 Z. z.) advokát je povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak informácia, ktorú má o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnené zvýhodniť.

58. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

59. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. disciplinárne konanie vykonáva trojčlenný disciplinárny senát vymenovaný predsedom disciplinárnej komisie (§ 7X <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/586/20210101>>) spomedzi jej členov.

60. Súd sa v prvom rade zaoberal dôvodnosťou námietky žalovaného v 2. rade o podaní žaloby neoprávnenou osobou. Žalovaný v 2. rade uvádzal, že právny zástupca žalobcov mal odmietnuť ich zastupovanie, keď v minulosti pôsobil ako dlhoročný právny zástupca žalovaného v 2. rade. Túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Zmyslom predmetného ustanovenia je podľa názoru súdu neprípustnosť zvýhodňovať budúcich klientov advokáta tým, že advokát, ktorý protistranu zastupoval v minulosti, disponuje informáciami, ktoré by mohli nového klienta oproti tomu bývalému zvýhodniť. Tiež nie je prípustné zastupovanie nového klienta proti bývalému klientovi vo veci, ktorá súvisí s vecou bývalého klienta. O žiadny takýto prípad však vo vzťahu advokáta JUDr. Petra Peružeka k žalovanému v 2. rade nejde. V tejto súvislosti súd poukazuje na komentár k ustanoveniu § 21 zákona o advokácii (Olej, J., Kerecman, P., Kalata, P. a kol. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2013, 768 s.), kde sa uvádza, že „Povinnosť odmietnuť poskytnutie právnej služby stanovená týmto ustanovením je vymedzená a odôvodnená neprípustnosťou potenciálneho neoprávneného zvýhodnenia záujemcu o poskytnutie právnej služby v dôsledku informácie advokáta o jeho súčasnom alebo bývalom klientovi. Advokát nemôže prevziať vec nového klienta, ak je tu riziko porušenia dôvery, ktorú advokátovi zveril bývalý klient, alebo ak informácie, ktoré má advokát o záležitostiach bývalého klienta, by pre nového klienta znamenali nepatričnú výhodu (bod 3. 2. 3. prvá veta Etického kódexu advokátov v EÚ). Advokát nemôže prevziať vec nového klienta ani vtedy, keď je tu riziko porušenia dôvery, ktorú jeho spoločníkovi zveril bývalý klient, alebo ak informácie, ktoré má jeho spoločník o záležitostiach bývalého klienta, by pre nového klienta znamenali nepatričnú výhodu (bod 3. 2. X. prvá veta Etického kódexu advokátov v EÚ).“ V danom prípade sa JUDr. Peter Peružek jednoznačne vyjadril, že žiadnymi informáciami od žalovaného v 2. rade, ktoré by mohli jeho klientov zvýhodniť, nedisponuje. Tiež preukázal, že žalovaného v 2. rade zastupoval v iných veciach s prejednávanou vecou nesúvisiacich. Súd nezistil nijakú prekážku, ktorá by zastupovaniu žalobcov zo strany advokáta JUDr. Petra Peružeka bránila. K uvedenému súd dodáva, že prípadné porušenie povinností, ktoré advokátom vyplývajú zo zákona o advokácii či iných stavovských predpisov, je oprávnený riešiť disciplinárny senát Slovenskej advokátskej komory.

61. Žalobcovia v 1. a 2. rade predmetom konania urobili nárok o náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla usmrtením najbližšieho príbuzného, ich mladšieho syna Q.a, čím malo dôjsť k hrubému zásahu do ich práva na súkromný a riadny rodinný život. Vzhľadom na nenahraditeľnú stratu, ktorú utrpeli sa v tomto konaní domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to vo vzťahu k žalovanému v 1. rade ako vlastníkovi motorového vozidla vyplývajúci z osobitnej prevádzky motorového vozidla a voči žalovanému v 2. rade ako poisťovateľovi zodpovednej osoby.

62. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 1. rade súd poukazuje na vyššie citované ustanovenie § X27 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právnická osoba zodpovedá aj za zásah do

osobnostných práv spôsobených pri prevádzke dopravným prostriedkom, v súdenom spore motorovým vozidlom Mercedes. Prevádzateľom je v tomto prípade vlastník vozidla. Súd prvej inštancie sa stotožňuje s názorom uvedeným v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky z 29. X. 200X, sp. zn. 30 Cdo 81X/2003, podľa ktorého niet dôvodu, ktorý by vylučoval analogické použitie § X27 a nasl. Občianskeho zákonníka pri určení zodpovednej osoby za zásah proti osobnosti fyzickej osoby vyvolaný zvláštnou povahou prevádzky dopravných prostriedkov. Pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného v 1. rade tak považoval súd prvej inštancie za preukázanú.

63. Vo vzťahu k námietke pasívnej vecnej legitimácie žalovaného v 2. rade súd poukazuje na viackrát spomínané rozhodnutie Európskeho súdneho dvora v rozsudku C-22/2012 vo veci Katarína Haasová proti Rastislavovi Petříkovi, Blanke Holingovej, kde bolo konštatované, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Po tomto rozsudku súdneho dvora by nemali byť pochybnosti o tom, že ak vnútroštátne právo priznáva právo na náhradu nemajetkovej ujmy pri usmrtení osoby prevádzkou motorového vozidla, štát musí zabezpečiť právnu úpravu o poistnom krytí takejto ujmy. V slovenskom právnom poriadku ide predovšetkým o ustanovenia § X ods. 2 písm. a), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Pri aplikácii všetkých výkladových metód a nie len jednej izolovane je dôvodný záver, že slovenská právna úprava obsahuje povinnosť poisťovní z povinného zmluvného poistenia nahradiť aj nemajetkovú škodu na zdraví. Z hľadiska gramatického výkladu je potrebné uviesť, že ustanovenie § X ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje škodu na zdraví vo všetkých jej zložkách - zákonodarca teda nesledoval (explicitne nevypočítal) poistné krytie len niektorej zložky škody na zdraví, napr. bolestné, stratu na zárobku, vecnú škodu a pod. Zakotvením poistného krytia nielen niektorej zložky škody na zdraví je opodstatnený názor, že pod škodou na zdraví treba zaradiť všetky jej zložky tak v rovine majetkovej, ako aj nemajetkovej. Zákonodarca nevylúčil pri škode na zdraví napríklad nemajetkové bolestné, či sťaženie spoločenské uplatnenia a niet pochybnosti, že sú poistne kryté. Niet dôvodu na odlišný názor ani pri nemajetkovej škode na zdraví s následkom smrti, ktorá dopadla najmä na pozostalé blízke osoby. Z hľadiska výkladu zákonodarcu popri vyššie uvedených dôvodoch je treba brať zreteľ na to, že zákonodarca v transpozičnej doložke výslovne spomína dotknuté smernice a sotva by sa dalo uveriť tomu, že by v rozpore s požiadavkou smerníc nezahrnul pod poistné krytie niektorú zložku škody (ujmy) a tým sa rozhodol hradiť škodu z dôvodu transpozičného deficitu fakticky namiesto poisťovní, ktoré inkasujú poistné. Vylúčenie niektorej zložky náhrady škody nespomína ani dôvodová správa, ktorá k § X uvádza: „Rozsah poistenia zodpovednosti je v návrhu vymedzený s ohľadom na nároky vyplývajúce z tohto zákona, jednotlivé zložky náhrady škody a na územnú platnosť poistenia. Poistenie zodpovednosti sa u tuzemských motorových vozidiel bude vzťahovať na zodpovednosť za škodu spôsobenú na území Slovenskej republiky, ako aj na území štátov, s ktorými kancelária uzavrela dohodu o vyrovnávaní nárokov na náhradu.“ Z hľadiska systematického výkladu síce môže byť výhrada, že náhrada citovej škody po zásahu do života a súkromia osoby je oproti náhrade škody v inej časti Občianskeho zákonníka („ochrana osobnosti“ prvá časť, „zodpovednosť za škodu“, šiesta časť), no fakt je ten, že unijné právo nerieši škodovú zložku, ale poistné krytie a zákonodarca evidentne sústredil pri zásahu do súkromia nemajetkovú ujmu v spoločnej časti zákona, a to bez ohľadu na okolnosti prípadov, za akých k nemajetkovej škode došlo. Išlo by o duplicitné ustanovenie, ak by sa aj v iných častiach zákona podľa rozmanitosti spoločenských vzťahov opakovalo právo na nemajetkovú škodu. Teleologický výklad podporuje zmysel a cieľ celého poistenia rizikových vzťahov spojených s prevádzkou motorových vozidiel. Niet najmenšieho dôvodu presúvať bremeno, ktoré majú znášať pri najrizikovejších spoločenských vzťahov poisťovne, na plecia často krát nesolventných osôb a tým vystavovať ekonomickému tlaku a právnej neistote poistené osoby a pri nevyhnutnosti aj dotknuté obeť. Z hľadiska eurokonformného výkladu súd opakovane poukazuje na už spomínaný rozsudok Súdného dvora Európskej únie z 2X.10.2013 vo veci Haasová. Na tomto mieste je ešte potrebné poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky III ÚS 666/2016-36 zo dňa 11.10.2016, ktorým bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa - poisťovne ako zjavne neopodstatnená. V tomto rozhodnutí Ústavného súdu SR je konštatované, že rozsudok Súdného dvora vo veci C-22/12 (Haasová) je potrebné vykladať v tom zmysle, že pojem škoda použitý v zákone o povinnom zmluvnom poistení, je potrebné vykladať extenzívne, pričom tento záver sa nepovažuje za arbitrárny ani inak ústavne neudržateľný. Interpretáčna snaha sťažovateľa v relácii k záverečnej časti právnej veci rozsudku Súdného dvora vo veci C-22/12, v ktorej sa odkazuje na vnútroštátnu právnu úpravu, je podľa názoru Ústavného súdu SR účelová a márna. Súdný dvor v bode 58. odôvodnenia svojho rozsudku konštatuje, že české (i slovenské)

vnútroštátne hmotné právo o zodpovednosti za škodu sa vzťahuje aj na náhradu nemajetkovej ujmy a to z ohľadom na skutočnosť, že zodpovednosť za nemajetkovú ujmu vznikla na základe dopravnej nehody a má občiansko-právnu povahu. Súd prvej inštancie vníma, že Ústavný súd SR nie je súdom všeobecným, avšak vzhľadom na nie úplnú jednotnosť v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je bezpochyby jeho právny názor možné akceptovať ako rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. X ods. 2 CSP. V prejednávanej veci je nesporným, že žalovaný v 1. rade mal ako prevádzkovateľ vozidla Mercedes v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovaným v 2. rade, pričom táto otázka nebola v konaní vôbec sporná a práve z tohto poistného vzťahu plynie pasívna vecná legitímácia žalovaného v 2. rade.

6X. V priebehu konania žalovaný v 2. rade vzniesol námietku premlčania. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Dôvodné uplatnenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Pritom zásada hospodárnosti vedie konajúci súd k tomu, aby uplatnenú námietku premlčania posúdil v konaní prednostne. Pred posúdením nároku vo veci samej sa teda súd ako prvoradou zaoberal dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania. Dospel k záveru, že žalobcovia si svoj nárok na súde uplatnili včas. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je právom majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/19X/2011 z 27.11.2012, ktoré bolo publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí pod R 58/201X, ale aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/265/2009 zo 17.2.2011, sp. zn. 1Cdo/100/2009, sp. zn. 8Cdo/2X/2017 zo dňa 29.11.2019 a sp. zn. 8Cdo/119/2017, ako aj uznesenie Ústavného súdu SR z 23.9.2013, sp. zn. IV. ÚS 5X2/2013-18, ktoré vychádzajú z rovnakých právnych záverov. S poukazom na ustanovenie § 10X Občianskeho zákonníka a nedávne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/252/2021 zo dňa 31.3.2022 súd navyše dodáva, že ak nastala poistná udalosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťovateľa plniť, je začiatok plynutia premlčacej doby ešte posunutý. Najvyšší súd SR v predmetnom uznesení uviedol: „Dovolací súd nepovažoval dovolanie dôvodné ohľadne tvrdeného premlčania prvého nároku voči žalovanému 2). Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zásahom do súkromného a rodinného života zavinením dopravnej nehody (§ 13 ods.2 OZ) je nárokom hradeným z povinného zmluvného poistenia podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej „zák. č. 381/2001 Z. z.“). Podľa § 10X OZ pri právach na plnenie z poistenia začína plynúť premlčacia doba za rok po poistnej udalosti. Poistná udalosť (dopravná nehoda) nastala dňa 10.10.2011. Žaloba bola proti obom žalovaným podaná na Okresnom súde v Prešove dňa 26.09.201X.“ Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobcovia si svoj nárok na súde uplatnili včas, pred uplynutím premlčacej doby.

65. V konaní nebolo sporné, že dňa 22.6.2017 došlo k dopravnej nehode, ktorú zaviniel P. X., následkom dopravnej nehody bola smrť syna žalobcov Q.a D.a. Voči vodičovi motorového vozidla bolo vedené trestné stíhanie, vo veci bola podaná obžaloba, avšak trestné stíhanie bolo zastavené s poukazom na skutočnosť, že vodič P. X. zomrel. Vzhľadom k neexistencii právoplatného rozhodnutia súdu v trestnom konaní, ktorým by bola jednoznačne konštatovaná vina, resp. nevina vodiča X. a tým aj jeho prípadná zodpovednosť za nemajetkovú ujmu žalobcov, bolo potrebné, aby sa touto otázkou ako otázkou predbežnou zaoberal súd v tomto spore.

66. V rámci trestného konania a následne aj v tomto konaní boli k okolnostiam dopravnej nehody vypracované spolu tri znalecké posudky, v ktorých sa znalci z odboru cestná doprava, odvetvie nehody v cestnej doprave vyjadrovali k analýze nehodového deja, popisovali technické príčiny dopravnej nehody, vyjadrovali sa k možnostiam účastníkov dopravnej nehody nehode zabrániť ako aj k technickej prijateľnosti výpovedí svedkov. Znalcov Ing. Jurinu a Ing. Huja súd vypočul aj na pojednávaní. Z takto vykonaného dokazovania súd považoval za preukázané, že vozidlo Mercedes vychádzalo z kruhového objazdu po ulici Dobšinského smerom na Zobor a toto vozidlo jazdiace vo svojom jazdnom pruhu zrazilo dve osoby, a to žalobkyňu v 1. rade a jej syna Q.a D.a, ktorí prechádzali cestu z pohľadu vodiča sprava doľava. Pokiaľ ide o analýzu priebehu dopravnej nehody, tu sa znalci (aj vzhľadom na závery posudku MUDr. Rendekovej a MUDr. Kóšu) zhodli na tom, že v čase zrážky Q. D. na bicykli jazdil. Ku skutočnosti, či mala na bicykli jazdiť aj žalobkyňa v 1. rade, sa dôsledne vyjadril znalec Ing. Červinka na str. 66 znaleckého posudku, kde odôvodnil, že žalobkyňa v 1. rade sa pohybovala ako chodkyňa

tlačiaci bicykel. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že tak znalec Ing. Hujo ako aj znalec Ing. Červinka jednoznačne konštatovali nesprávnu techniku jazdy vodiča X.. Znalec Ing. Jurina vo svojom znaleckom posudku vypracoval 2 varianty nehodového deja (A - D.ová ako cyklisti, B - žalobkyňa v 1. rade ako chodkyňa tlačiaci bicykel). Pre variant A znalec konštatoval, že v prípade, ak sa vozidlo pohybovalo rýchlosťou aj 50 kmh-1 bola technika jazdy vodiča správna, tento variant však podľa názoru súdu do úvahy neprichádza, pretože z ďalších dôkazov bolo preukázané, že žalobkyňa v 1. rade na bicykli nejazdila, ale tlačila ho. Túto skutočnosť žalobkyňa v 1. rade uvádzala v priebehu tohto i trestného konania a preukazuje ju aj konečná poloha bicykla po kontakte s motorovým vozidlom (bicykel bol vysmerovaný do ľavého jazdného pruhu), jeho poškodenia, pričom u žalobkyne v 1. rade pádové zranenia neboli vôbec zdokumentované. Najzrozumiteľnejšie uvedené skutočnosti popísal znalec Ing. Červinka (str. 66 znaleckého posudku). Z posudku Ing. Jurinu preto súd vychádzal len z variantu B nehodového deja, kde znalec konštatoval, že vodič na pohyb chodkyne reagoval oneskorene, vodič mohol zrážke zabrániť intenzívnym brzdením, čo sa však vzhľadom na jeho oneskorenú reakciu nestalo. Tento záver korešponduje aj so záverom vyplývajúcim zo znaleckého posudku Ing. Huja na str. X5, kde Ing. Hujo konštatoval, že vodič vozidla Mercedes nedostatočne vyhodnotil dopravnú situáciu a konal bezprostredne pred dopravnou nehodou tak, že vyvolal nesprávnu technikou jazdy kolíziu s cyklistom. Ing. Hujo tiež konštatoval nesprávnu techniku jazdy vodiča motorového vozidla Mercedes vo vzťahu k polohe a rýchlosti pohybu D.ových. Nesprávnu techniku jazdy označil za technickú príčinu dopravnej nehody aj znalec Ing. Červinka, ktorý rovnako poukazuje na neskorú reakciu vodiča na chodkyňu s cyklistom. Potrebné je poukázať aj na výpoveď svedkyne Miroslavy Machilovej, ktorá videla približujúce sa vozidlo a sama nechápala, prečo vozidlo nespomaľuje. Súd poukazuje aj na reportáž TV JOJ, v ktorej vodič uviedol, že pozeral do spätného zrkadla, čo mohlo tiež jeho reakciu vo vzťahu k D.ovým, ktorí prechádzali cez cestu, oneskoriť.

67. Z vykonaného dokazovania tak podľa názoru súdu jednoznačne vyplynulo protiprávne konanie vodiča X. spočívajúce v nesprávnej technike jazdy tým, že vodič z dôvodu nedostatočného sledovania situácie v cestnej premávke oneskorene reagoval na D.ových, nestihol vozidlo zastaviť a nezabránil zrážke s nimi. Pokiaľ ide o namietané porušenie pravidiel cestnej premávky spočívajúce v tom, že vodič mal jazdiť neprimerane rýchlo, táto skutočnosť v konaní nesporne preukázaná nebola. Z výsluchu svedkov Miroslavy Machilovej, Dušana Poláčka vyplynulo, že vozidlo Mercedes nešlo neprimerane rýchlo a táto skutočnosť nevyplynula ani z iných dôkazov. Žalobcovia síce v konaní poukazovali na skutočnosť, že vodič X. rýchlu jazdu obľuboval, táto skutočnosť však sama o sebe nepreukazuje, že aj v tomto spornom prípade mal vodič ísť neprimerane rýchlo. Tiež z výsluchu žalobcov vyplynulo, že vodič X. nosil silné dioptrické okuliare, čo však tiež bez ďalšieho nepreukazuje, či mohol, resp. nemohol D.ových spozorovať. Znalci ustálili, že vodič reagoval oneskorene a či to bolo z dôvodu, že sa nevenoval vedeniu motorového vozidla, pozeral sa inde ako pred seba alebo z dôvodu, že jednoducho nevidel, podľa názoru súdu nie je potrebné zisťovať. Podstatné je, že zo znaleckých posudkov vyplynulo, že vodič mal a mohol na chodkyňu s cyklistom prechádzajúcich krížom cez cestu reagovať, čo však neurobil. Protiprávne konanie vodiča považuje súd za preukázané a vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie súdu ohľadom pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v 1. a 2. rade je žaloba čo do základu voči obom žalovaným dôvodná.

68. Do rámca vymedzeného ustanoveniami § 11 až 13 Občianskeho zákonníka patrí právo na súkromie zahŕňajúce širokú oblasť súkromia fyzickej osoby (najmä jej súkromného života, intímnej a rodinnej sféry, vnútorného myšlienkového a citového života). Súčasťou súkromného života je nepochybne tiež rodinný život zahrňujúci vzťahy medzi blízkymi osobami. Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách. Ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej ďalších osôb.

69. V dôsledku dopravnej nehody, ktorej následkom bola smrť maloletého Q.a D.a, došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcov tak, že bola narušená celistvosť ich rodiny a bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné, keď ochudobnenie žalobcov v citovej oblasti je nenapraviteľné. Bolo preukázané, že došlo k zásahu do súkromia žalobcov chráneného aj ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Strata jedného z členov rodinného spoločenstva celkom neodčiniteľnou ujmu, ktorá dopadá na zostávajúcich členov rodiny.

70. Vo vzťahu k žalobkyni v 1. rade súd predovšetkým zohľadnil, že prišla o milovaného syna, čo výrazne ovplyvnilo jej život. Ako sama uviedla, jej život je prázdny, vyplnený len prácou, ktorá pre ňu aj stratila zmysel. Rovnako žalobca v 2. rade nevie nájsť zmysel života a už len prežíva. Z jeho vyjadrení mal súd preukázané, že Q. bol synom akého si vždy prial, venoval sa hokeju, čo vždy žalobca v 2. rade chcel, Q. chodil aj do hokejovej triedy. Z výsluchu nielen žalobcov a tiež ďalších v konaní vypočutých svedkov (Q. D., Ing. Tatian K., Ing. T. B., Mgr. Katarína L., Ing. Peter E.) bolo preukázané, že Q. bol veľmi priateľský, šikovný, milý chlapec, stmeloval celú rodinu, robil im radosť. Darilo sa mu v škole, v hokeji, ku ktorému priviedol aj ďalšie deti. U žalobcu v 2. rade sa po smrti syna vystupňovali problémy s alkoholom. Problémy sa vyostřili aj vo vzťahu medzi žalobcami navzájom. V konaní však nebolo jednoznačne preukázané, že práve smrť maloletého Q. bola dôvodom rozvratu vzťahov medzi žalobcami ako manželmi. Z pripojeného spisu o rozvode manželstva žalobkyne v 1. rade a žalobcu v 2. rade vyplynulo, že hlavným dôvodom narušenia vzťahov bolo ich vzájomné citové odcudzenie, pričom žalobkyňa ako príčinu uvedeného uviedla nadmerné požívanie alkoholu u žalobcu v 2. rade, ku ktorému malo dochádzať už pred smrťou maloletého Q.. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 15Pc/8/2018 o rozvode manželstva žalobcov vyplýva, že rozvrat manželských vzťahov začal bez ohľadu na udalosti, ktoré sa stali dňa 22.6.2017. Na druhej strane bolo z výpovedí svedkov v tomto konaní, a to Q.a D.a, Ing. Tatiany K., Ing. Andrei B. a Ing. Kataríny L. preukázané, že práve tragická dopravná nehoda spôsobila ešte väčšie citové odcudzenie medzi manželmi, došlo medzi nimi aj k fyzickému konfliktu a žalobca v 2. rade začal ešte vo väčšej miere požívať alkohol. Z uvedeného tak vyplýva záver, že k narušeniu vzťahov medzi žalobcami čiastočne prispela aj tragická dopravná nehoda, nebola však hlavným a jediným dôvodom rozpadu manželstva žalobcov.

71. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že nárok žalobcov je dôvodný, avšak nie v celom rozsahu. V súlade s ustanovením § XX1 Občianskeho zákonníka bol súd povinný skúmať či sú dané dôvody pre obmedzenie zodpovednosti žalovaných v dôsledku spoluzavinenia poškodeného, resp. ďalšej osoby účastnej na dopravnej nehode (žalobkyňa v 1. rade). Škodca zodpovedá za škodu len v tom rozsahu, v akom je jeho konanie alebo v príčinnej súvislosti so škodlivým následkom. Ak sa podieľa na vzniku škody i poškodený, prípadne akékoľvek okolnosti na jeho strane, ktoré sú vo vzťahu príčinnej súvislosti s následkom, v tom rozsahu nemôže byť daná zodpovednosť žalovaného. Poškodenému sa pripočítajú všetky okolnosti na jeho strane, ktoré prispeli ku škodlivému následku, bez ohľadu na to, či boli zavinené alebo nie. Ak bola škoda spôsobená aj konaním poškodeného, či objektívnymi okolnosťami na strane poškodeného, v tomto rozsahu je vylúčená zodpovednosť škodcu. Chýba totiž jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, a to príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním škodcu, za ktorú žalovaný zodpovedá na objektívnom princípe (rozsudok NS SR z 19.3.2008, sp. zn. 25 Cdo 657/2006, uznesenie NS SR z 15.7.2008, sp. zn. 25Cdo/1500/2006).

72. V súdnej veci súd považoval za nutné zohľadniť skutkové okolnosti, za akých k dopravnej nehode došlo. Predovšetkým súd považoval za nutné brať do úvahy, že nielen oneskorená reakcia vodiča na situáciu v cestnej premávke zapríčinila, že ku kolízii s tragickým následkom došlo. Zo znaleckého posudku Ing. Červinku vyplynul záver, že technickou príčinou dopravnej nehody bola aj nesprávna technika chôdze žalobkyne v 1. rade, ktorú jej syn jazdiaci na bicykli nasledoval. Bolo preukázané, že D.oví prechádzali cez cestu za okolností, kedy vzhľadom na rýchlosť prichádzajúceho vozidla nemohli cez vozovku bezpečne prejsť (porušenie ust. § 53 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z.). Tiež bolo preukázané, že D.oví prechádzali cez vozovku nie kolmo na jej os (porušenie ust. § 53 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z.). Prechádzali na mieste mimo priechodu pre chodcov, hoci priechod pre chodcov bol v blízkosti inkriminovaného miesta dopravnej nehody, avšak D.oví ho nevyužili. V neposlednom rade bolo tiež preukázané, že žalobkyňa v 1. rade sa pred vstupom na vozovku dostatočne nepresvedčila, či môže cez vozovku prejsť bez nebezpečenstva (porušenie ust. § 53 ods. X zákona č. 8/2009 Z. z.). Súd konštatuje aj porušenie ďalšieho ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z., a to § 55 ods. 9 spočívajúceho v tom, že maloletý cyklista nemal na hlave ochrannú prilbu, pričom práve zranenia hlavy boli podstatnou príčinou jeho smrti. Hoci matematicky by bolo možné vyčísliť porušenie viacerých ustanovení zákona č. 8/2009 Z. z. žalobkyňou v 1. rade a poškodeným ako samotným vodičom, takýto postup by podľa názoru súdu nebol správny a je potrebné prihliadať na závažnosť jednotlivých konkrétnych porušení zákona a vplyvu uvedeného na vznik samotnej kolíznej situácie. Porušenie povinnosti vodiča venovať sa na 100 % situácii v cestnej premávke a zabezpečiť včasnú reakciu na túto situáciu súd považuje za podstatne závažnejšie ako ďalšie porušenia na strane žalobkyne v 1. rade. Je potrebné si uvedomiť, že je to vždy vodič motorového vozidla, ktorý je vo „výhodnejšej“ pozícii, keďže je chránený samotným motorovým vozidlom.

Týmto vozidlom, ktoré je podstatne silnejšie, pevnejšie a tvrdšie ako ktorýkoľvek chodec či cyklista, dokáže pri jeho nedostatočnom alebo nedôslednom ovládaní spôsobiť oveľa závažnejšie následky. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že je na mieste za použitia ust. § XX1 Občianskeho zákonníka prihladiť na zavinenie samotného poškodeného a žalobkyne v 1. rade na vzniku dopravnej nehody, a toto voľnou úvahou súd určil v rozsahu 50 %.

73. Občiansky zákonník v § 13 ods. 2 umožňuje priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej účelom je vyvážiť a zmierniť nemajetkovú ujmu peňažnou formou a plní tiež satisfakčnú funkciu. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká predovšetkým vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo, na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nestačí. Právny poriadok Slovenskej republiky nepozná resp. doteraz nešpecifikoval druhy, či stupne závažnosti ujmy a nepriradil k nim konkrétnu paušálnu sumu predstavujúcu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd preto pri určení konkrétnej výšky náhrady vychádzal z daných všeobecných zákonných kritérií s ohľadom na vlastné skúsenosti, ako i doterajšiu rozhodovaciu činnosť súdov a zdôrazňuje, že účelom poskytnutia finančného zadosťučinenia je zmiernenie vzniknutej krivdy a nie je vytvorenie ďalšej na strane žalovaných.

7X. Slovenské súdy vo svojich početných rozhodnutiach rozhodovali a aj rozhodujú množstvo sporov o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, každý spor pochopiteľne vychádza z iných skutkových okolností, iných pomerov na strane škodcu a poškodeného. Na rozhodnutia súdov v obdobných veciach poukázali v súdnej veci aj strany tohto sporu. Prax súdov v obdobných veciach je nasledovná: konanie pred Najvyšším súdom SR sp. zn. XCdo 139/2011 - súdy priznali rodičom dieťaťa zomrelého pri dopravnej nehode sumu 15 000 eur, pričom ako bolo uvedené, rodinné a súkromné vzťahy rodiča k dieťaťu sú omnoho silnejšie než smerom naopak; vo veci pred Najvyšším súdom SR sp. zn. 3Cdo 228/2012 bolo priznaných pri strate manželky a syna, teda dvoch najbližších osôb 23 000 eur; v spore pred Najvyšším súdom SR sp. zn. 1Cdo/77/2009 bolo priznaných 6 600 eur za úmrtie syna a brata; vo veci pred Najvyšším súdom SR sp. zn. 2Cdo/19X/2011 priznaných 8 300 eur za smrť manžela; rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/10/2013 - smrť šesťročného chodca na priechode pre chodcov, priznaných 2x 8 300 eur rodičom; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/10/2020 - chodec (otec) pod vplyvom alkoholu zrazený na priechode pre chodcov, priznaných 2x 3 000 eur a 2x X 000 eur, deti s vlastnými rodinami, súdy zohľadnili, že pred 6 mesiacmi predtým prišli o matku; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/32/2020 - 73 ročná chodkyňa (matka) zrazená na priechode pre chodcov, priznaných 3 x 3 000 eur, deti s vlastnými rodinami; rozhodnutie Okresného súdu Košice I sp. zn. 17C/2X7/201X + Krajský súd v Košiciach sp. zn. 2Co/81/2016 - smrť syna vo veku 22 rokov, priznaných 12 000 eur matke; rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/162/2011 - 13-ročný cyklista zrazený potom, ako vošiel do jazdnej dráhy auta - priznaných matke i otcovi po 10 000 eur; rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 12C/98/2010 + Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/1X5/201X - smrť mal. syna na prechode zrazený vodičkou, ktorá nezastavila na semafor, priznaných 10 000 eur matke a mnohé ďalšie.

75. Pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zákon súdom neustanovuje žiadne medze. Výšku peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy určuje súd voľnou úvahou, pretože zákon nestanovuje ani len rámcové čiastky pre odškodnenie nemajetkovej ujmy. V zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka musí súd prihliadnuť na dve kritériá, a to závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za akých došlo k neoprávnenému zásahu.

76. Pokiaľ ide o závažnosť vzniknutej ujmy, je potrebné uviesť, že zásah do súkromného a rodinného života žalobcov spôsobený smrťou ich milovaného syna sa objektívne vyčíslieť nedá. Absolútne nejde o cenu života, ako to býva často prezentované. Ide o náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má byť primeraná okolnostiam prípadu a slúži iba na zmiernenie ujmy, ktorú žalobcovia ako príbuzní zosnulého utrpeli. Z objektívneho hľadiska nemôže byť úplnou náhradou a nemôže slúžiť ani ako nástroj na obohatenie sa ani ako nástroj na ekonomickú likvidáciu žalovaných. V prípade smrti žiadne zadosťučinenie vrátane finančného nemôže skutočne vzniknúť ujmu, akou je smrť, nahradiť, zmyslom právnej úpravy je túto len zmierniť. Žiadna peňažná čiastka teda ani „nízka“ ani „vysoká“ nemôže byť dostačujúcim ekvivalentným prostriedkom ochrany osobnosti v takomto prípade.

77. V danom prípade súd vzal do úvahy všetky vyššie uvedené okolnosti, a to blízky príbuzenský vzťah medzi zosnulým Q.om D.om a jeho rodičmi, ktorým smrť syna spôsobila nenahraditeľnú stratu. Súd

častočne prihladol aj na vzájomné citové odcudzenie medzi žalobcami a ich problémy zaradiť sa do bežného života. Na druhej strane súd prihladol k okolnostiam, za ktorých došlo k dopravnej nehode, a to nielen na strane vodiča vozidla Mercedes ale aj na strane D.ových, čo súd podrobnejšie popísal vyššie. Pri zohľadnení uvedených zistení, preukázaných skutočností, okolností za ktorých došlo k zásahu do práv žalobcov, súd vyhovel žalobe a uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000 eur každému z nich. Priznaná suma nemôže žiadnym spôsobom stratu blízkej osoby odčiniť, je len prostriedkom k zmierneniu nezahojiteľných následkov a v neposlednom rade je prejavom úcty k ľudskému životu. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú a neprímeranú zamietol.

78. Súd považuje za potrebné vyjadriť sa k argumentu žalovaného v 1. rade, ktorý sa dožadoval zamietnutia žaloby s poukazom na nesprávne formulovaný žalobný petit. V zmysle petitu žaloby sa žalobcovia dožadovali, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu vo výške 175 000 eur každému z nich. V zmysle ustanovenia § 511 ods.1 Občianskeho zákonníka však možno spoločné a nerozdielne zaplatenie od viacerých dlžníkov žiadať len vtedy, ak to ustanovuje zákon, rozhodnutie alebo dohoda. Dohoda ani rozhodnutie v prerokovanej veci nie sú základom nároku žalobcov voči žalovaným. Zo zákona č. 381/2001 Z. z., ale ani z iného právneho predpisu povinnosť poisťovateľa plniť spoločne a nerozdielne s prevádzkovateľom nevyplýva. Z tohto dôvodu súd nemohol vyhovieť žalobe žalobcov v takom znení, v akom ju podali, teda aby boli žalovaní zaviazaní zaplatiť im žalované plnenie spoločne a nerozdielne. Na druhej strane však podľa konštantnej judikatúry platí, že súd nie je pri vydávaní rozsudku viazaný doslovným znením petitu žalobcu, ale môže ho upraviť tak, aby zodpovedal zákonu (stála judikatúra, porov. napr. rozsudok NS SR 5 Cdo 25X/2009, nález ÚS SR I. ÚS 122/2012, ale aj uzn. Krajského súdu v Trnave 25 Co 357/201X). Jediným limitom pre súd je ustanovenie § 216 ods. 2 a contrario CSP, ktoré okrem výnimočných prípadov zakazuje súdu priznať žalobcovi viac než čoho sa domáha. Súd však v zmysle citovaného ustanovenia nie je viazaný ani tou časťou petitu, ktorou sa žalobca domáha, aby bola viacerým žalovaným uložená povinnosť plniť spoločne a nerozdielne (porov. uznesenie NS SRsp. zn. 1 Co 2/98, uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 51/1998). Ak súd zistí, že žalovaní nezodpovedajú spoločne a nerozdielne, nič mu nebráni, aby za rešpektovania obmedzenia 216 ods. 2 CSP (predtým ustanovenie § 153 ods.2 OSP) zaviazal žalovaných v správnom pomere.

79. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

80. Z konštantnej judikatúry vyplýva, že zásadu úspechu vo veci (§255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.12.2017, sp. zn. 10Co/191/2017: „V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobkyňa v predmetnej veci preto bolo nevyhnutné považovať za plne procesne úspešnú (späťvzatie sa týkalo iba násobkov, nie základu), keďže mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jej procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu.“ Aj v súdenom spore možno uzavrieť, že výška náhrady nemajetkovej ujmy priznanej žalobcom závisela od voľnej úvahy súdu, bolo by preto možné považovať ich za procesne úspešných v tomto konaní. Keďže však súd dospel k záveru, že žalobcovia si v tomto konaní uplatnili voči žalovaným celkom neprímeraný nárok a v rozpore so zaužívanou súdnou praxou, dokonca s tvrdením, že „je lepšie žiadať viac ako menej“, bolo by podľa názoru súdu v rozpore s ustanoveniami CSP, pokiaľ by súd žalobcom za takýchto okolností nárok na náhradu trov konania priznal. Súd konštatuje, že žalobcovia boli síce čo do základu žalobou uplatneného nároku úspešní, nárok na náhradu trov konania im súd s poukazom na zjavnú neprímeranosť ich nároku a procesný postoj k žalobou uplatnenej a napokon reálne očakávanej sume nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.